

Luterilainen

N:0 3 2024 ✨ 1926 - 2024 ✨ 99. VUOSIKERTA

Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani; ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi.

Joh. 8:31, 32

Kristuksen ylösnousemus koskee sinua

”Mutta jos Kristus ei ole herätetty, niin teidän uskonne on turha, ja te olette vielä synneissänne.” (1 Kor. 15:17)

Meidän Herramme Kristus on kolmantena päivänä noussut kuolleista. Nämä sanat tulee kirjoittaa suurin, torninkorkuisin kirjaimin, niin ettemme muuta näe, kuule, ajattele, emmekä tiedä kuin tämän uskonkohdan. Sen tulee olla meidän sydämessämme luja, todellinen ja elävä vakaumus. Sitä me sanomme uskoksi, kun ajattelemme olevamme siinä kokonaan kiinni, ikään kuin ei muuta olisi kirjoitettukaan kuin tämä: Kristus on noussut kuolleista.

Paavali selittää mestarillisesti tätä uskonkohtaa: *”Kristus on alttiiksi annettu meidän rikostemme tähden ja kuolleista herätetty meidän vanhurskauttamisemme tähden”* (Room. 4:25). *”Jumala on tehnyt meidät, jotka olimme kuolleet rikoksiimme, eläviksi Kristuksen kanssa”* (Ef. 2:5). *”Jos uskomme, että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin samoin on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova poisnukkuneet esiin yhdessä hänen kanssaan”* (1 Tess. 4:14). Jos me nyt tämän uskoisimme, niin meidän olisi hyvä elää ja kuolla; eihän Kristus ole ainoastaan omaksi hyväkseen voittanut kuolemaa ja noussut kuolleista. Sinun tulee soveltaa asia koskemaan meitä. Se että Kristus on noussut kuolleista, koskee meitä, jotka juuri sen kautta itsekin tulemme nousemaan kuolleista ja elämään hänen kanssaan iankaikkisesti.

Meidän on myös käsitettävä, että meidän ylösnousemuksemme ja elämämme Kristuksessa on jo alkanut ja että se on yhtä varma kuin se jo olisi tapahtunut, vaikka se on vielä salattu eikä julkinen. Kun siis näet kristityn kuolevan ja tulevan haudatuksi, saat

MARTTI LUTHER

sittenkin ummistaa silmäsi moiselta kuolon kuvalta ja uskon kautta nähdä siinä toisen kuvan, ikään kuin näkisit vain sulaa elämää ja ihanan paratiisin puutarhan, jossa on ainoastaan uusia, eläviä ja iloisia ihmisiä.

Niin totta kuin Kristus on noussut kuolleista, on meillä jo paras osa ylösnousemusta, niin että aikanaan tapahtuvaa ruumiin ylösnousemusta haudasta on sen suhteen pidettävä vähäisenä. Mitäpä näet olemme me ja koko maailma Kristukseen, meidän päämieheemme verrattuna? Tuskin vesipisara mereen verrattuna tai hiekkajyvänä suuren vuoren rinnalla. Koska kerran Herra Kristus, kristikunnan pää, jonka kautta se elää ja joka täyttää taivaan ja maan ja jonka rinnalla aurinko, kuu ja kaikki luotu ei ole mitään, on noussut haudasta ja näin tullut kaiken, kuoleman ja perkeleenkin,

väkeväksi Herraksi, niin täytyy hänen ylösnousemuksensa koskea meitäkin, hänen jäseninänsä, ja juuri meidän täytyy tulla osallisiksi siitä, mitä hänen ylösnousemuksensa on aikaansaanut. Niin kuin hän kuolleista nousemistaan on nostanut kaiken myötänsä, niin että taivaan ja maan koko luomakunnan täytyy nousta ylös ja uudistua, samoin hän on myös meidätkin kanssansa nostava.

Martti Luther
– *Hengellinen virvoittaja*

Olkaa levolliset!

"Iloitkaa aina Herrassa! Vieläkin sanon: iloitkaa! Tulkoon lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon. Herra on lähellä. Älkää murehtiko mistään, vaan saattakaa kaikessa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa tietoon Jumalan edessä, ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa."

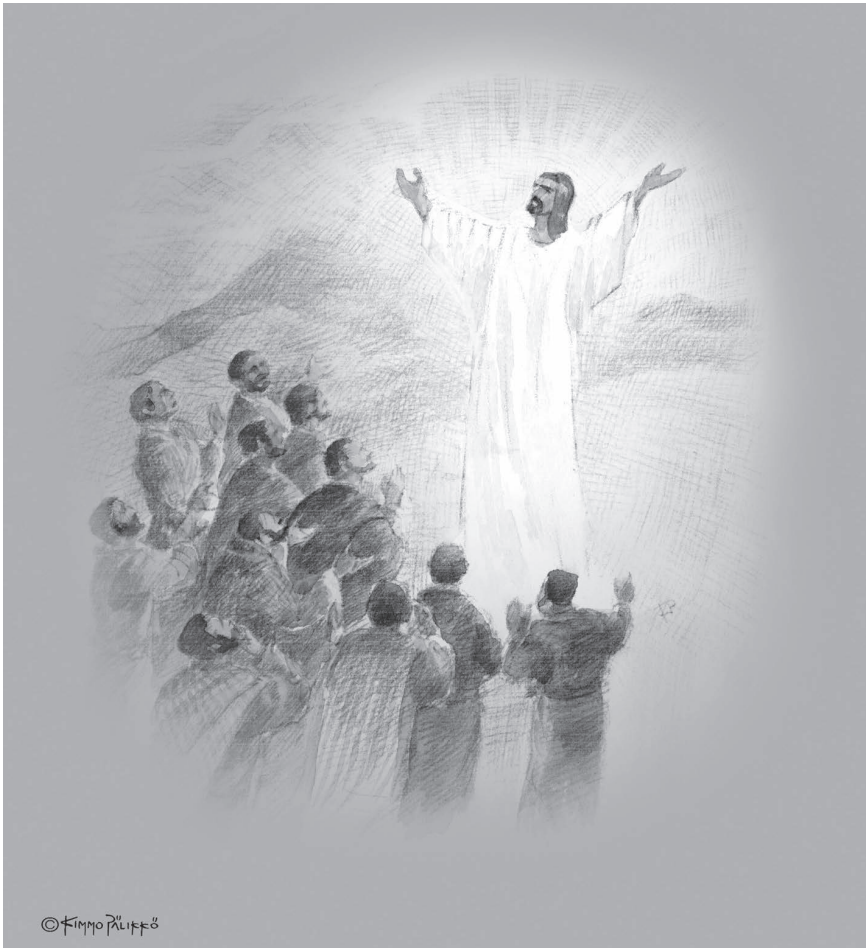
(Fil. 4:4–7)

Kun katsoo aikaamme niin ihmiselämän ääripäät vaikuttavat loitontuvan toisistaan. On yltäkylläisyyttä, itsekeskeisyyttä ja ahneutta. Sitten taas on huolta, hätää ja kärsimystä, jossa voimattomuus, yksinäisyys ja monenlainen köyhyys valtaavat alaa. Vastoinikäymisissä on vaikea iloita. Silloin kirkastuu se, ettei uskoa voi koskaan perustaa tunteille, vaan meidän on seistävä varmallalla ja lujalla puhtaan Jumalan sanan perustalla. Saamme armon Jumalalta ja siten meidän ulkopuoleltamme. Juuri siksi saamme elää luottavaisina Kaikkivaltiaan turvissa Hänen seurakuntansa elämää anteeksisaaneina ja armahdettuina. Vapahtajamme kehottaa ja lohduttaa tässä sanassaan juuri seurakuntaansa. Herramme tietää, että Hänen omillaankin on paljon pyydyttävää. Monenlaiset heikkoudet ja synnit seuraavat meitä ajallisen elämämme loppuun asti. Muistakaamme, että *"se, joka pitää koko lain, mutta rikkoo yhtä kohtaa vastaan, on syyppää kaikissa kohdin"* (Jaak. 2:10). Meillä ei siis ole mitään millä voisimme ylpeillä Jumalan edessä, eikä mitään ansiota tuotavana Hänelle.

Mutta millaisia kristittyjä me olisimmekaan, ellei meillä olisi pyyntöjä Taivaalliselle Isällemme? Juuri siksi Jeesus kehottaa kertomaan kaiken Jumalalle. Tämä kaikki sisältää myös tarpeemme ja esirukouksemme, koko elämämme. Herramme rohkaisee tekemään sen kiitoksella ja olemaan lempeitä toisia kohtaan. Tässä on uskovien kutsumus kertoessamme muillekin armollisesta ja kaikki synnit jo anteeksiantaneesta Taivaallisesta Isästämme. Tämä on Jumalan sanan ilmoitus ja siksi uskomme varma perusta. Siksi Raamattu ilmoittaa myös, että kaikkea ymmärrystä ylempi Jumalan rauha on varjeleva sydämemme ja ajatuksemme Kristuksessa Jeesuksessa.

Lempeytemme, pyyntömme ja rukouksemme eivät ole ehtoja Jumalan rauhan toteutumiseksi, vaan päinvastoin, Jumalan anteeksiantamusta ja armoa seuraa rauha. Tämä auttaa myös kuoleman ahdistuksessa ja väkivallan tullessa lähelle. Emme tiedä Herramme toisen tulemisen hetkeä. Se voi olla jo lähellä. Raamattu ilmoittaa joka tapauksessa sen, että *"Herra on lähellä"*. Hän on jo nyt Pyhän Henkensä kautta vierellämme ja läsnä kaikissa murheissamme ja iloissamme. Käykäämme siksi päivittäin määrätietoisesti ja levollisesti Vapahtajamme eteen laskien taakkaamme ja saakaamme Häneltä sen ilon, lempeyden ja rauhan, joka kerran taivaassa on täydellisesti läsnä.

Marko Kailasmaa

© KIMMO PÄLIKÖ

Jeesus elää!

”Minä tiedän minun Lunastajani elävän, ja viimeisenä hän on seisova multien päällä.” (Job. 19:25)

Jeesus elää! Ihmeellinen sanoma! Sanoma, joka merkitsee Jumalan lapsille enemmän, kuin mikään toinen sanoma. Kun epäilykset kiusaavat, kun tulevaisuus näyttää synkältä ja murheet yrittävät vallata sydämemme, kun ajatus kuolemasta alkaa pelottaa, silloin

tämä sanoma, Jeesus elää, lohduttaa ja vahvistaa ja antaa uutta voimaa.

Jeesus elää! – Hänen lupauksensa pitävät paikkansa. Hän nousi ylös kuolleista, niin kuin oli sanonut nousevansa. Sen tähden saamme olla varmoja, ettei hän ollut valehtelija ja ihmisten pettäjä, vaan että hän on Totuus.

Jeesus elää! – Hän on totisesti Jumalan Poika. Jos hän olisi jäänyt hautaan,

tämä olisi ollut todistus siitä, että hän olikin vain tavallinen ihminen. Mutta pääsiäisaamuna naiset löysivät tyhjän haudan Joosefin yrttitarhasta. Se, jonka ruumis oli sinne pantu, oli noussut ylös. Ei tavallinen ihminen olisi voinut omin voimin nousta. Haudassa olikin ollut Jumal-ihmisen ruumis. Sen tähden ei hauta voinut pitää sitä vankina.

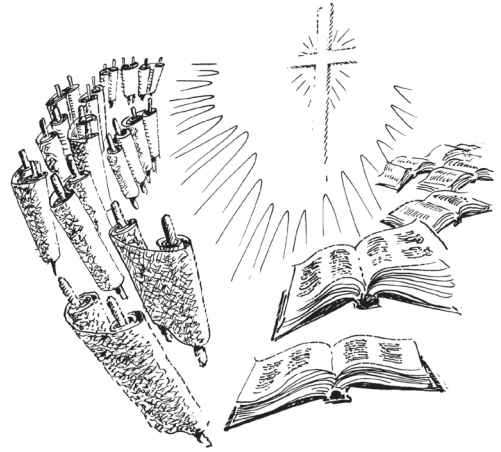
Jeesus elää! – Jumala on hyväksynyt hänen sovitustyönsä täysin riittävä-
nä lunastushintana maailman synneistä. Kuollut Jeesus olisi varma merkki siitä, ettei hänen ristinkuolemansa merkitsi meille mitään. Mutta elävä Jeesus todistaa, että se oli hedelmällinen kuolema, kuolema, joka ansaitsi kaikille syntisille anteeksiantamuksen ja iankaikkisen elämän. Huolimatta siitä, että syntimme ovat suuria ja veriruskeita, ovat ne anteeksiannetut. Uskon kautta saamme omaksemme Jeesuksen vanhurskauden ja olemme Jumalan silmissä taivaskelpoisia. On syytä iloon.

Jeesus elää! – Mekin saamme elää. Paavali kirjoittaa:

"Mutta nyt Kristus on noussut kuolleista, esikoisena kuoloon nukkuneista. Sillä koska kuolema on tullut ihmisen kautta, niin on myöskin kuolleitten ylösnousemus tullut ihmisen kautta. Sillä niin kuin kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa, mutta jokainen vuorollaan: esikoisena Kristus, sitten Kristuksen omat hänen tulemuksessaan."

(1 Kor. 15:20-23)

Ei kukaan lakkaa olemasta, kun hän kuolee. Ihmisellä on kuolematon sielu. Tuomiopäivänä kaikkien ruumiitkin

herätetään haudoistaan ja sielu yhdistetään ruumiiseen. Epäuskossa kuolleet joutuvat sekä ruumiin että sielun puolesta iankaikkiseen kadotukseen, mutta uskossa nukkuneet heräävät iankaikkiseen elämään.

*Ei voimaa kuolemalla,
se vaikka kauhistaa,
saa ruumis mullan alla
sun päivääs odottaa.
Ken elää Herran kanssa,
hän nousee haudastansa,
käy riemuun taivahan.*

VK 1938, n:o 73:3

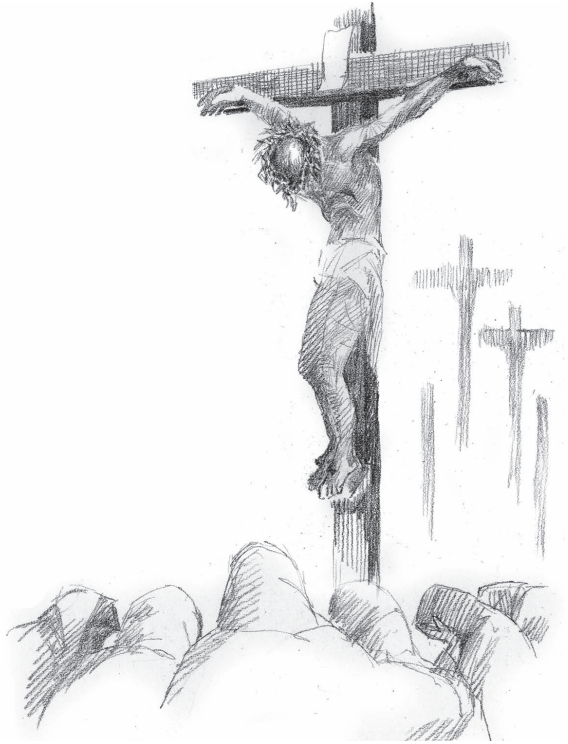
Jeesus elää! – Täyttäköön, rakas ystävä, tämä sanoma sydämesi ilolla ja rauhalla. Tuottakoon se sinulle lohdutusta, kun kärsimysten teitä joudut kulkemaan ja kun kuoleman hetki lähenee. Antakoon se sinulle sitä voimaa, mitä tarvitset uudessa elämässä vaeltamisessa ja mitä tarvitset palvellaksesi häntä nöyryydessä.

Rupert Efraimson – Herrani elää!

Jumala sovitti Kristuksessa ihmiskunnan itsensä kanssa

”Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomisiaan, ja hän asetti keskuuteemme sovituksen sanan. Kristuksen puolesta olemme siis lähettiläinä, ja Jumala kehottaa meidän kauttamme. Pyydämme Kristuksen puolesta: ottakaa vastaan tämä sovinto Jumalan kanssa.” (2 Kor. 5:19–20)

Sen jälkeen kun Jumala antoi oman Poikansa vuodattaa verensä ja kuolla ristillä, nyt ei kukaan saa enää epäillä, että kun hän kääntyy, Jumala ottaa hänet vastaan. Mikä vielä voisi täyttää hänet pelolla? Hänen syntinsäkö? Ne ovat jo tulleet maksetuiksi mittaamattomalla hinnalla, Jumalan Pojan verellä. Vai Jumalan viha? Hän on lepyttänyt sen oman Poikansa kuolemalla. Vai lain uhkaukset? Ne ovat Golgatan ristillä kumotut ja vaihdetut puhtaisiin armon ja autuuden lupauksiin. Yhtä varmasti kuin Kristuksen kuollessa maallinen aurinko menetti valonsa, yhtä varmasti silloin nousi oikea armon ja vanhurskauden aurinko kaikkien ihmisten ylle. Yhtä varmasti kuin Kristuksen kuoleman jälkeen hau-

dat avautuivat ja kuolleet tulivat esiin, yhtä varmasti Kristuksen kuolema oli meidän kuolemamme kuolema ja meitä vastaan virtaava elämän veden lähde. Yhtä varmasti kuin Kristuksen erotessa tästä elämästä kalliot halkesivat, yhtä varmasti on Jumalan omalla kädellä revitty rikki kaikkien ihmisten velkakirja. Yhtä varmasti kuin Kristuksen kuolema repäisi esiripun kahtia ja tulivat näkyviin kaikkeinpyhin ja armoistuin, yhtä varmasti on avautunut kaikille ihmisille pääsy armoistuimen luo ja avattu avoin pääsy taivaan kaikkeinpyhimpään. Nyt voivat kaikki Jumalan lähetit julistaa kaikille ihmisille: Tulkaa, tulkaa ja antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa. Teidän ei pidä ensiksi kysyä: Miten

minä voin sovittaa Kaikkeinpyhimmän, jota olen loukannut? Se on jo tapahtunut. Jumala on sovitettu! Ihanaa, täydellisesti, ikuisesti, kaikkien edestä! Ottakaa siis vastaan sovinto Jumalan kanssa!

Joka ei halua heti tulla, milloin hän sitten haluaa, milloin hän tulee? Joka nyt ei halua lohdutusta, mikä muu voi antaa hänelle lohdutuksen? Se, jolle Jumalan Pojan kuoleman takuu ei ole riittävä, mikä voisi hänelle riittää? Se, joka ei halua seurata tätä Jumalan vetoomusta ja houkuttelua luokseen, mikä sitten vetoaisi häneen ja houkuttelisi hänet Jumalan luo? Jos se rakkaus, jota Jumalan Poika sovintokuolemassaan ja ristillä toteutti, ei pakota Jumalan suloisella kaikkivaltiuudella tulemaan Jumalan luo, mikä sitten?

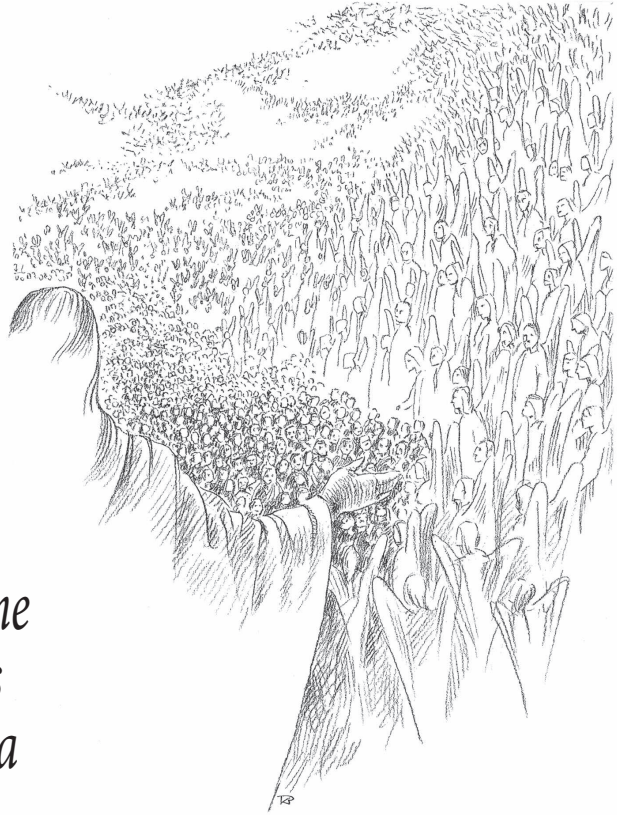
Kuitenkaan ei ole vain niitä, joita pelko ja syntivelkansa tuntemus estää ottamasta vastaan sovintoa Jumalan kanssa, on myös niitä, jotka rakkaudesta syntyin ja maailmaan pysyvät siitä erillään. Mutta heitäkin Jumalan Pojan sovintukuolema vaatii: Ottakaa sittenkin vastaan sovinto Jumalan kanssa. Hän huudahtaa heille: Voi, mitä te ihmiset teette, te, jotka haluatte pysyä Jumalan vihollisina? Eikö teitä liikuta Jumalan rakkauden suuruus, joka hänellä on myös teitä kohtaan ja jonka hän ilmoitti Poikansa kuoleman kautta? Ajatelkaa, Jumala ei tarvitse teitä, ja silti hänellä on ollut iankaikkisuudesta asti halu vetää teidät luokseen ja pelastaa teidät. Hän näki edeltä teidän lankeemuksenne. Niinpä hän myös päätti edeltä lunastaa teidät ja sovittaa itsensä kanssa. Te olitte loukanneet häntä, mutta hän ei odottanut, kunnes te tulisitte hänen luokseen. Hän tiesi, että te ette tulisi koskaan häntä etsimään, jos teidän tulisi

tehdä aloite sovituksen saamiseksi. Niin Jumala, Korkein, vaikka häntä oli loukattu, tuli ensiksi teidän luokseenne.

Hän ei ainoastaan ojentanut ensiksi sovinnon kättä, ei, vaan hän antoi ainoan Poikansa kuolla teidän edestänne, sovitti teidät sillä ja kehottaa nyt teitä. Vieläpä hän palvelijansa kautta pyytää anoen rakkauden ja säälin kyynelillä: "Ottakaa vastaan tämä sovinto Jumalan kanssa!" "Ottakaa vastaan tämä sovinto Jumalan kanssa" lukee selvin veripunaisin kirjaimin sen ristillä, joka on sovittanut kaikki syntiset Jumalan kanssa. "Ottakaa vastaan tämä sovinto Jumalan kanssa" huutaa jokainen sovitusveren pisara, joka vuotaa hänen haavoistaan. "Ottakaa vastaan tämä sovinto Jumalan kanssa", huutavat kerubi-enkelien äänet avatulta armoistuilta. "Ottakaa vastaan tämä sovinto Jumalan kanssa", huutavat haudoista nousseet vainajat. "Ottakaa vastaan tämä sovinto Jumalan kanssa", huutavat haljenneet kalliot. "Ottakaa vastaan tämä sovinto Jumalan kanssa", huutaa ristin painon alla vapiseva ja järisevä maa. "Ottakaa vastaan tämä sovinto Jumalan kanssa", kaikuu halki kaikkien taivaitten jo Kristuksen kuoleman kautta taivaisiin otetuista, täydellisiksi tehtyjen henkien suusta. Voi sitä, joka vastoin näitä tuhatkertaisia ääniä pysyy mykkänä! Voi sitä, joka halveksii tätä hänen tähtensä kuolevaa Rakkautta! Voi sitä, joka ei anna vihollisuutensa Jumalaa kohtaan mennä menojaan ja jopa pitää turhana itseään kohtaan Jumalan Pojan kuoleman!

Herra Kristus, Sinä olet uhrillasi sovittanut meidät Jumalan kanssa. Ole iankaikkisesti siitä kiitetty. Amen.

C.F.W. Walther – Kotihartaus

Lunastajamme Jeesus Kristus on tosi Jumala

Raamatun opetus Kristuksen jumaluudesta on jokaiselle uskovalle kallis ja korvaamaton uskonkohta. Jeesus on meidän lunastajamme. Hänen persoonansa varassa lepää hänen lunastustyönsä, johon syntisen ihmisen iankaikkinen autuus perustuu. Autuutemme on silloin lujalla perustalla, kun se on rakennettu sen Kristuksen teolle, joka on Jumalan Poika, yhtä ja samaa olemusta Isän kanssa. Jos pidämme Jeesusta pelkkänä ihmisenä, kiellämme oikean Jumalan ja olemme epäjumalanpalvelijoita. Jos epäilemme Vapahtajan jumaluutta, emme kestä kiusauksissa, synnin syytteissä emmekä tämän maailman moninaisissa opintuulissa.

Jeesuksen persoonaa koskevia asioita me emme voi ratkaista oman järkemme varassa, vaan meidän on pitädyttävä siihen, mitä jumala on Raamatussa ilmoittanut meille. Monet ovat menneet harhaan sen vuoksi, että he ovat itse luoneet itselleen oppijärjestelmän tai filosofian. Siten he ovat liukuneet pois kristilliseltä perustalta. Kristukseen uskovat haluavat sen sijaan ammentaa uskonsa Jumalan sanasta ja *"vangita jokaisen ajatuksen kuuliaiseksi Kristukselle"* (2 Kor. 10:5). Sen tähden kristityt sanovat: *"Kirjoitettu on."* ja *"Ei yli sen, mikä kirjoitettu on."*

(1 Kor. 4:6)

Markku Särelä – Sana on elämän lähde

Sydän on palava, kun Jeesus puhuu

"Eikö sydämemme ollut meissä palava, kun hän puhui meille tiellä ja selitti meille kirjoitukset?" (Luuk. 24:32)

Lieneekö yhtäkään kristittyä, joka ei olisi kokenut pimeitä aikoja, jolloin usko joutui koviin koetuksiin. Silloin on hyvä muistaa kahta opetuslasta Emmauksen tiellä pääsiäisiltana.

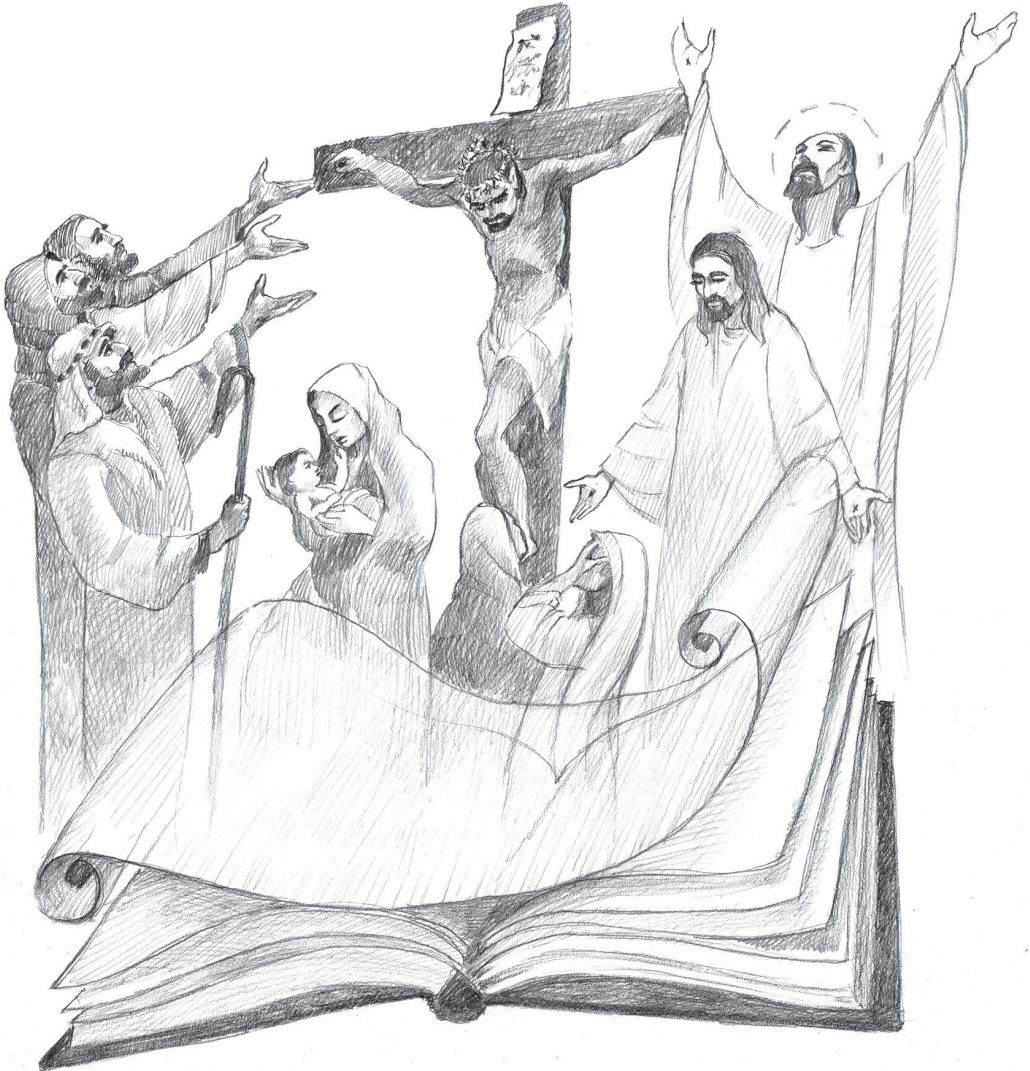
Kun Jeesus *"selitti heille, mitä hänestä oli sanottu kaikissa kirjoituksissa"*, he huomasivat, että heidän synkät tunteensa olivat olleet aivan aiheettomat. Profeettain ennustukset Messiaan kärsimyksistä ja ylösnousemuksesta tyynnyttivät heidän ahdistetut sydämensä ja elvyttivät heidät elävään toivoon uskossa. Hämmästyneinä he sanoivat: *"Eikö sydämemme ollut meissä palava, kun hän puhui meille tiellä ja selitti meille kirjoitukset!"*

Kun kuulemme Kristuksen evankeliumia julistettavan tai luemme Jumalan sanaa tai keskustelemme pelastuksen asioista uskonveljien ja -sisarten kanssa, sydämemme syttyy palamaan ja me saamme kokea Jeesuksen läsnäoloa. Me etsimme ja ikävöimme tällaisia hetkiä, sillä Jeesus on luvannut: *"Missä kaksi tahi kolme on kokoontunut minun nimeeni, siinä minä olen heidän keskellään."*

Kun hän näin puhuttelee meitä, emmekö todella olisi uskossa rohkeita, rakkaudessa palavia ja toivossa iloisia? Emmekö haiulla kuulisi ja innolla levittäisi tätä eläväksi tekevää Kristuksen evankeliumia?

*Ah saavu, Jeesus, seurahamme,
niin rakastamme, uskomme.
Suo rohkeutta sodassamme,
sinussa lepää toivomme.
Kun Jeesus seurassamme on,
on yökin päivä verraton.*

Voimattomalle voimaa

Se on täytetty

"Kun nyt Jeesus oli ottanut hapanviinin, sanoi hän: "Se on täytetty", ja kallisti päänsä ja antoi henkensä." (Joh. 19:30)

Usein kuulemme kuolevien valitaneen, että niin paljon heidän elämänsä tehtäviä on jäänyt keskeneräisiksi. Kuuluu Altamont valitti kuolinhetkellään: "Miespolvikin olisi liian lyhyt niin paljolle kuin minulla olisi tehtävänä!" Aikamme nero Cecil Rhodes vaikeroi kuollessaan: "Niin paljon tehtävää, niin vähän tehtynä". Kirjailijatar Helen Hunt Jackson kirjoitti neljä päivää ennen kuolemaansa: "Päivästäni puolet tuhlasin ja alkuhunsa työni jäi".

Kuinka toisin olikaan kuolevan Jeesuksen laita. Kun Hän on lähdessä Isän tykö, Hän luo silmäyksen maallisen elämänsä tehtäviin ja "katso, ne olivat sangen hyvät". Täynnä jumalallista tyytyväisyyttä ja iloa Hän huudahtaa: "Se on täytetty." Ani harvat ehkä silloin käsittivät tuon sanan sisältöä. Roomalaisille sotamiehille se merkitsi vain uhri-raukan kärsimysten loppua. Juutalaisille se merkitsi vapautumista kiusallisesta villitsijästä. Opetuslapsille se tiesi Israelin vapahdussuunnitelmien häpeällistä raukeamista. Mutta uskovan sydämelle tuo yksi pieni sana on täynnä taivaallista lohdutusta. Pyytäkäämme siis syventyä siihen – "Se on täytetty!"

Ennustukset Kristuksesta olivat nyt täyttyneet. Miten selvästi olivatkaan profeetat ennustaneet Hänen ihmeellistä syntymäänsä; kuinka ihanasti he olivat kuvanneet Hänen valtakuntansa laadun,

Hänen oppinsa valtavan viisauden ja voiman, Hänen persoonansa salaisuuden ja Hänen ihmetöidensä suuruuden. Mutta ennen kaikkea, kuinka elävästi he olivat kuvanneet Hänen kärsimystensä ja kuolemaansa. Sakarja oli ennustanut, kuinka Juudas pettää Hänet kolmeen-kymmeneen hopearaahaan (Sak. 12:11), ja kuinka kaikki Hänen opetuslapsensa pahenevat Häneen (Sak. 13:7). Jesaja oli ennustanut, että "Hän oli ylenkatsottu ja ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava", että "meidän sairautemme Hän kanto, meidän kipumme Hän sälytti päällensä", että "Hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden ja runneltu meidän pahaintekojemme tähden" (Jes. 53:3–5). Suuressa ristinsalmassa oli Daavid ennustanut: "Kaikki, jotka minut näkevät, pilkkaavat minua, levittelevät suutansa, nyökyttävät ilkkuen päätään." – "Sillä koirat minua piirittävät, pahain parvi saartaa minut, minun käteni ja jalkani, niin kuin jalopeurat. Minä voin lukea kaikki luuni; he katselevat minua ilkkuen; he jakavat keskenänsä minun vaatteeni ja heittävät minun puvustani arpa" (Ps. 22).

Nämä ja kaikki muut ennustukset Hänen lunastustyöstään olivat nyt täyttyneet. Täytettynä oli nyt se, mitä Adamille ja patriarkoille oli luvattu. Täytettynä olivat Ihmisen Pojan päivät, joita profeetat kaukaa olivat tähystäneet. Vuosisatojen odotus oli loppunut. Ennustusten ja lupauksen suuren sarjan on Jeesus sinetöinyt huudollaan: "Se on täytetty!"

Esikuvat ja symbolit ovat myös täytyneet. Varjot ovat väistyneet, päivä on tullut, esikuvat lakanneet, todellisuus alkanut. Tässä nyt on vaimon siemen, joka rikki polki käärmeen päin. Tässä todellinen Iisak, jonka sydämen maailman syntien veitsi on lävistänyt ja joka kuolee Golgatan alttarilla. Tässä on se pääsiäislammas, joka teurastettiin, että koston enkeli ei meitä kadottaisi. Tässä Punainen meri, joka aukeni pelastamaan meidät ja hukuttamaan perkeleen kaikkine vaunuineen ja ratsuineen. Tässä se oikea vaskikäärme, johon syntikäärmeen puremat luovat kuolevan katseensa ja paranevat. Tässä on se Aaronin kukkiva sauva; tässä se pilvi- ja tulipatsas, joka maailman korven helteessä on varjona ja pimeydessä valona kurjille pyhiinvaltaajille, jotka matkustavat taivaallista Kaanaan maata kohden. Tässä on se lain sauvan halkaisema kallio, josta pulpuua elävä vesi, tässä se oikea manna, joka antaa elämän maailmalle. Tässä on nyt se suuri, Ylimmäinen pappi, joka on oman verensä kautta mennyt pyhimpäin ja on iankaikkisen lunastuksen löytänyt. – Oi, sammukaa nyt te liekit tuhansilta alttareilta – Jumalan tuli on polttanut iankaikkisesti kelpaavan uhrin: Pois nyt te uhrieläimet, joiden veri ei voinut syntiä pestä. Jumalan Karitsa on pois ottanut maailman synnin: Pois nyt, te väikkyvät varjot – todellisuus on tullut: Mekin huudahdamme opetuslasten kanssa: *"Katso, nyt sinä puhut selvästi, et enää vertauksin ja esikuvin, vaan avoimesti."* *"Se on täytetty"*, on Jeesus vastannut kaikkiin esikuviin.

Jumalan laki on nyt täytetty. Laki vaatii ihmiseltä täydellistä kuuliaisuutta,

virheetöntä vanhurskautta. *"Mutta kaikki he ovat poikenneet pois, kaikki tynni kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään"* (Ps. 53:4). Mutta tässä on Yksi, joka lainalaisena, ihmispersoonassa, on kaikki lain vaatimukset täyttänyt. Ei pieninkään piirto eikä kirjain ole jäänyt vajaaksi. Hänen vihollisensa ovat vaienneet Hänen kysyessään; *"Kuka teistä voi näyttää minut syyppäksi syntiin?"* Pettäjä on tunnustanut: *"Minä petin viattoman veren."* Tuomari on julistanut. *"En löydä yhtään syytä Hänestä."* Perkele on vavisten huutanut: *"Sinä Jumalan pyhä"*. Isä Jumala on taivaasta todistanut: *"Johon olen mielistynyt"*.

Nyt kun Hänen maallinen elämänsä on lopussa, astu laki esiin vaatimuksinesi – niinhän tahdot astua lukemattomien kuolevien eteen – ja esitä kaikki vaatimuksesi, ensimmäinen, toinen ja niin kaikki käskyt, puhukaa! Raikkaana kaikuu ristiltä vastaus: *"Se on täytetty!"* Kenen puolesta? Sinun puolestasi, kurja syntinen. Nyt saat asettaa Hänen täydellisen kuuliaisuutensa lain ankaria vaatimuksia vastaan. Hän on sinun puolestasi täyttänyt lain eläessään ikään kuin sinä olisit kaikki lain käskyt täyttänyt. Hän on sen täyttänyt kuollessaan, kun kärsi loppuun asti sinun ansaitsemasi rangaistuksen.

Hirvittävä se rangaistus oli, minkä me olemme ansainneet – iankaikkinen kadotus. Kuka käsittää, miten ääretön on iankaikkisuus? Eräs kirjailija koetti kuvata sitä seuraavasti: kuvitellaan, että on suuri kalliovuori ja pieni lintu aina sadan vuoden perästä käy nokkaansa siihen hiestämässä, kuinka kauan ottaa, ennen

kuin tuo vuori on kulunut pois? Vihdoin, laskemattomien vuosisatojen jälkeen se vuori kuluisi. Mutta iankaikkisuudella ei ole milloinkaan loppua. Ja niin kauan olisi sinun ja minun pitänyt kärsiä Jumalan vihaa ja helvetin piinaa syntiemme tähden, niin ääretön on lain vaatima rangaistus synnistä.

Sen rangaistuksen on Jeesus kärsinyt edestämme. Isän Jumalan hylkäämänä, synnin, kuoleman, perkeleen ja helvetin raadeltavana Hän on ristillä kärsinyt. Hänelle oli mahdollista kärsiä se ristillä, mitä meidän olisi pitänyt kärsiä iankaikkisesti. Jumalan vihan ja helvetin kauhujen maljan Hän on juonut loppuun asti. se malja oli Hänen suullaan, eikä sieltä pisaraakaan enää tipahtanut, kun Hän huudahti: *"Se on täytetty!"* Jumalan ilmoitus ihmiselle on nyt täyttynyt. *"Jumala muinoin monesti ja monella tapaa oli puhunut isille profeettojen kautta"*

(Hebr. 1:1)

Mutta nyt on Jumala sanonut viimeisen sanansa Poikansa kautta. Hän on avannut meille koko Isän-sydämensä ja ilmoittanut syvimmät ja pyhimät ajatuksensa. Poikansa kuolemassa Hän ei ainoastaan osoittanut ääretöntä vanhurskauttansa, vaan myös sanomattoman laupeutensa, iankaikkisen rakkautensa. Kaikki, mitä ihmisen nyt tarvitsee tietää Jumalasta, perkeleestä, taivaasta, helvetistä, synnistä, armosta, uskosta, epäuskosta – kaikki, mitä tarvitaan ajallista ja iankaikkista onnea varten, on nyt meille ilmoitettu. Jumalan ilmoitus on päättynyt, kun Jeesus huudahti: *"Se on täytetty!"*

Kaikki, mitä autuuteen tarvitaan, on nyt täytetty. Meille ei ole jäänyt ei kyy-

neltä, ei huokausta. Kristus on kaikki täyttänyt alusta loppuun asti huokauksillaan, kyynelillään, rukouksillaan, työllään, tuskallaan ja vuodatetulla verellään. Kun kaikki oli suoritettu, mitä joka ainoan Adamin lapsen autuaaksi tekemiseksi tarvittiin, huudahti Hän: *"Se on täytetty!"* ja kallisti päänsä ja antoi henkensä. Kuinka kirottuja, kauheita, Kristuksen piinaa häpäiseviä täytyy kaikkien niiden töiden, sydämen liikutusten ja kamppailujen, kaikkien hengellisten harrastuksien ja menojen olla, joilla koetetaan osaksikaan ansaita autuutta ja tehdä sovintoa Jumalan kanssa. Pois nyt kaikki tyynni meidän omamme tämän Kristuksen täydellisimmän teon rinnalta, minkä Hän on sinetöinyt huudollaan: *"Se on täytetty!"* Ottakaamme vastaan yksin Hänen tekonsa ja omistakaamme siinä itsellemme kokonainen, täydellinen autuus.

Meille ihmisille jää usein erittäin rakkaaksi kuolevan ystävän tai omaisen viimeiset sanat. Nuo sanat voivat olla taivaallisen viisauden, lohdutuksen ja varoituksen sanoja; mutta ne myöskin voivat olla hourailevan mielen harhailuja. Mutta kuoleva Vapahtajamme puhui kovalla äänellä, selvällä ymmärryksellä sanoja, joita ei yksikään muu kuoleva voisi lausua. Käyköön meille päivä päivältä yhä rakkaammiksi nuo sanat. *"Se on täytetty!"* Ja kun viimein kuoleman hetki tulee ja meidän täytyy nähdä elämämme työt puuttuvaisiksi ja keskeneräisiksi, olkoon silloinkin ainoa lohdutuksemme, että Yksi on kuollut puolestamme voitonvarmana huutaen: *"Se on täytetty!"* Aamen.

Gustaf A. Aho

– Tiedän Lunastajani elävän

Opettele lauluja

$$7 * 8 = 56$$

Noin 60 vuotta sitten opettajani tuli luokkaan. Hän ei puhunut mitään, mutta rupesi piirtämään liitutaululle suureen kokoon jotakin. Me kaikki oppilaat hiljennyimme seuraamaan, mitä hän sinne piirsi. Taululle ilmestyi: $7 * 8 = 56$. Tuo on kuulemma kaikkein vaikein kertotaulu. Mutta tällä tempulla se jäi ikuisesti ainakin minun mieleeni. Se tarttui näkömuistiini.

Toinen oppii, kun kirjoittaa itse asiat paperille. Tätäkin käytettiin aikoinaan koulussa hyväksi – joskus jopa rangaistuksena. Te lapset opitte nopeammin asioita kuin me aikuiset, iäkkäämmistä ihmisistä puhumattakaan. Niinpä lapsena kannattaa painaa mieleensä asioita. Sananlasku sanoo: ”Minkä lapsena oppii, sen vanhana taitaa (eli osaa).”

Laulu on erinomainen opetusmuoto. Kun osaa laulun, muistaa sen sanat ja jos sanoissa on joku opetus, niin se jää mieleen. Itse osaan laulun ”Aurinko laskee länteen”. Niinpä muistan aina, että se laskee länteen – ei itään. Jotkut vanhukset sairastuvat muistisairauteen niin, että unohtavat tuttuja ja tavallisia asioita. Mutta silti olen nähnyt, että laulut voivat säilyä heidänkin mieleessään.

Mitä sitten kannattaa opetella? Raamatun kertomuksia ja lauseita tietysti. Niissä on iankaikkisen elämän sanat. Myös hengellisiä lauluja ja virsiä kannattaa opetella ulkoa. Osaatkin jo varmasti: ”Jumala loi auringon, kuun ja järvet ja puut, ihmisen myös...”, ”Enkeli taivaan lausui näin: Herramme Kristus teille nyt on tänään tänne syntynyt...” Muistatko, missä virressä lauletaan: ”Vaan luotan, että sovitit myös minun syntini. Sä kuolit, että pääsisin luo Isän Jumalan... Jeesus meitä rakastaa, Raamattu sen ilmoittaa... Joka sanan kuulee ja sitä noudattaa, hän viisaasti rakentaa.” Huomaatko, miten ihan muutamassa laulussa on jo keskeisiä, tärkeitä uskonasioita.

Osaatko jo laulun:

*Hyvä paimen rakastaa pientä,
pientä karitsaa.
Hänen paimenolallaan
suojan maailmassa saan.*

*Hyvä paimen armahtaa pientä,
pientä karitsaa.
Synnit, monet anteeks suo.
Uuteen eloon voimaa tuo.*

*Hyvä paimen johdattaa pientä,
pientä karitsaa. Kantaa,
kunnes laskee sen,
helmaan Isän taivaisen.*

Eeva Voima

Hän alentaa ja ylentää

Mikä ihana asia onkaan usko! Ajattelepa, jos olisi meidän vallassamme sen omistaminen tai siinä pysyminen sen kerran saatuamme! Kaikkihan epäilemättä riippuu uskosta. Sen tieltä täytyy paeta sekä perkeleen että kuoleman! Mutta millä tavalla minä sen saan ja säilytän? Siihen vastaamme: Jumala on oman tahtonsa varaan pidättänyt itsellensä uskon antamisen ja ottamisen, sen heikentämisenkin tahi vahvistamisen, vapaasti mielensä mukaan. Tämän kaikki pyhät ovat saaneet kokea samalla tavalla kuin mekin oppiakseen häntä oikein tuntemaan. Jumala esimerkiksi voi silmänräpäyksessä antaa minulle suuren uskon, mutta ennen kuin arvaankaan, antaa sen vaihua ja suoda uskon jollekulle suurelle syntiselle.

Mutta minkä tähden Jumala ei aina suo pyhillensä vahvaa uskoa? Sen tähden, etteivät he ylpistyisi luullen sen lähtevän heistä itsestään ja etteivät tekisi itseään jumaliksi. Hänen täytyy siis hoitaa heitä niin, että he tietävät hänet Jumalaksi, oppivat tuntemaan itsensä ja pysymään nöyryydessä. Tätä hän vaatii sekä meiltä että kaikilta pyhiltään: heidän kaikkien on kumartuminen hänen eteensä ja sydämensä pohjasta tunnustaminen: ”Minä olen mitätön enkä mihinkään kykene.” Me olemme siis Jumalan edessä kaikki samanarvoisia; tosin on erilaisuutta lahjoihin katsoen, mutta kaikki nekin ovat häneltä.

Martti Luther – Manna Jumalan lapsille

Näetkö Herran armon?

"Herra, suo meidän nähdä armonsi, anna apusi meille. Tahdon kuulla, mitä Jumala, Herra, puhuu: hän puhuu rauhaa kansalleen, pyhilleen. Älkööt he kääntykö jälleen tyhmyyteen." (Ps. 85:8,9)

Psalmista pyytää, että hän saisi nähdä Herran armon. Tämä rukous sopii meillekin, sillä meitäkin tahtoo vaivata huono näkö, kun on kysymyksessä Herran armon näkeminen.

Se, että armo on olemassa, on aivan varma asia. Jumala itse Sanassaan aina yhä uudelleen vakuuttaa meille, että Hän on armon Jumala. Psalmissa 103 Hän sanoo: *"Sillä niin korkealla kuin taivas on maasta, niin voimallinen on hänen armonsa niitä kohtaan, jotka häntä pelkäävät. Niin kaukana kuin itä on lännestä, niin kauas hän siirtää meistä rikkomuksemme. Niin kuin isä armahtaa lapsiansa niin Herrakin armahtaa pelkääväisiänsä... Herran armo pysyy iankaikkisesta iankaikkiseen niille, jotka häntä pelkäävät."*

Apostoli Paavali kirjoittaa: *"Mutta missä synti on suureksi tullut, siinä armo on tullut ylenpalttiseksi."* (Room. 5:20)

Armo on olemassa kurjimmallekin syntiselle. Ilman omaa ansiotamme Jumala antaa syntimme anteeksi ja kruunaa meidät hyvyydellensä. Tämä on armoa.

Mutta vaikka armo on olemassa, armon näkeminen on kohdallamme heikkoa. Sillä asia on niin, että kun syntinen näkee Jumalan armon selvästi, seuraukset ovat selvästi havaittavissa. Se, joka näkee armon, iloitsee autuudestaan, hän kirkastaa Vapahtajaansa koko elämällään, hän todistaa Vapahtajastaan, on palava uskossaan, innokas Herran työssä, hän ilomielin rientää Sanaa kuulemaan, hän tyytyväisenä kantaa ristiään eikä tämän elämän ahdistukset voi häneltä hänen iloansa riistää. Tällainen on hän, joka selvästi näkee Jumalan armon. Mutta me emme ole tällaisia. Ilomme, palavuutemme, in-

tomme tahtoo olla hetkellistä. Usein murhe vaivaa, epäilykset kiusaavat. Olemme kylmiä, penseitä, hitaita kiittämään, hitaita rukoilemaan, hitaita tekemään Herran työtä. Emme näe armoa, vaikka se on joka hetki nähtävissä.

Tällaiseen huonoon näköön on monta tekijää. Monet eivät näe Jumalan armoa, koska he eivät näe syntejensä. Eiväthän terveet tarvitse parantajaa. Lääkkeet eivät kiinnosta tervettä ihmistä. Ainoastaan sairaat osaavat pitää lääkettä suuressa arvossa. On myös paljon niitä, jotka kerran olivat synnin tunnossa ja myös näkivät armon, mutta eivät valvoneet, alkoivat leikkiä synnin kanssa ja vähitellen omatunto paatui. Armo menetti merkityksensä. Nyt he eivät sitä enää näe, eivätkä kaipaa nähdä sitä.

Psalmin kirjoittaja on kuitenkin henkilö, joka kaipaa nähdä Herran armon selvemmin. Hänelle on synti tullut suureksi. Hän on saanut maistaa Jumalan armoa ja tietää kuinka ihanaa on olla, kun armo näkyy kirkkaana. Hän valittaa sitä, että häntä vaivaa huono näkö. Psalmikirjoittaja on näet uskossa oleva ihminen.

Näin on asian laita. Meitä uskovaisiakin vaivaa huono näkö, kun armon näkeminen on kysymyksessä. Näköämme häiritsevät monet asiat. Meissä oleva luonnollisen ihmisen

ääni, joka jatkuvasti kuiskaa meille, että Jumala katsoo töihimme ja niiden mukaan tuomitsee meidät. Samoin järkemme myös jatkuvasti julistaa samaa väärää oppia ja vakuuttaa meille, että on suurta hulluutta uskoa, että pelastumme armosta uskon kautta. Sielun vihollinen myös tekee kaikkensa, ettemme näkisi armon aurinkoa. Ja miten käy? Ikävä kyllä, käy niin, että näkömme heikkenee siinä määrin, että näemme vain syntimme ja puuttemme ja kuulemme Siinain jyrinän korvisamme. Joudumme huutamaan:

”Herra, suo meidän nähdä sinun armosi.”

Virren tekijän kanssa rukoilemme: *”Sytytä taas armos aamurusko.”*

Vaikeaa on olla, kun ei armonaurinkoa näy. Raskasta on kulku, kun synnit vaivaavat ja sydän syyttää. Ja vaarallista on myös pimeässä matkan jatkaminen. On eksymisen vaara, on vaara, että lankeamme ja vahingoitumme niin, ettemme voi enää jatkaa matkaamme.

Psalmin kirjoittaja oli tietoinen siitä, miten näkö parantuu. Hän sanoo: *”Minä tahdon kuulla, mitä Jumala, Herra puhuu: hän puhuu rauhaa kansallensa, hurskaillensa.”* Kun sinua, ystävä, vaivaa heikko näkö, kuule sinäkin, mitä Herra puhuu ja saat jälleen näkösi takaisin. Mene tämän luotettavan lääkärin luo.

Älä etsi apua omasta sydämestäsi, kuten niin monet tekevät. Sydämesi osaa vain syyttää. Älä etsi apua omista teoistasi. Tulet aina huomaamaan, että ne ovat synneillä tahrattuja. Älä etsi apua tämän maailman viisailta. He antavat väärät lääkkeet. Niin kuin psalmista, kuule sinäkin, mitä Herra puhuu. Hän puhuu rauhaa kansallensa. Hän puhuu vedestä ja ruuasta, jota saa ostaa rahatta ja hinnatta. Hän puhuu valmiista pelastuksesta, joka on jo sinulle hankittu lähes 2000 vuotta sitten ja joka annetaan sinulle vapaina lahjana. Hän puhuu Pojastansa, Jeesuksesta, joka tämän pelastuksen ansaitsi sinulle ja koko maailmalle pyhällä elämällään, pyhällä kalliilla verellään ja viattomalla kärsimisellään ja kuolemallaan. Hän sanoo: ”Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä luke-
nut heille heidän rikkomuksiaan.”

(2 Kor. 5:19)

”Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä.” (Joh. 3:36)

Tällainen puhe on rauhan puhetta. Se tuo rauhan sydämeen ja omaantuntoon. Kun tällaista puhetta kuuntelet ja otat sen uskossa vastaan, Jumalan armon aamurusko jälleen syttyy sinulle. Sydämesi syytökset eivät voi sinua masentaa, sillä armo näkyy ja voit syyttäjälle vastata: ”Kun on Jeesukseni edesvastaajani, kuka päälleni kantaa nyt voi? Hänpä

puolestani oli uhrinani, joka armosta autuuden toi.”

Eikö ole suuri asia, että meillä on armollinen Jumala, joka puhuu meille tällaista rauhan puhetta? Näin hän parantaa heikkoa näköämme, että voimme ilomielin uskossa jatkaa matkaamme taivasta kohti.

*Rupert Efraimson
paastonajan hartaus v. 1965*

Jumala antoi avioliiton ainoastaan miehen ja naisen liitoksi

Keskustelu avioliitosta on jälleen noussut maassamme. Maamme asukkaat kysyvät, onko se miehen ja naisen välinen vai kahden henkilön välinen liitto. Elämme Kaikkivaltiaan Jumalan edessä Hänen luominaan ihmisinä, miehinä ja naisina, emme persoonattomina henkilöinä, joilla olisi lupa valita ja tehdä Jumalan tahdosta poikkeavia päätöksiä. On muistettava apostoli Paavalin kautta annettu Jumalan varoituksen sana: ”Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää, otollista ja täydellistä.” (Room. 12:2)

Siksi ei ole luovallista omaksua Raamatun sanan vastaisia tapoja. Ja siksi lainsäädännön muuttaminenkaan ei saa määrätä kirkon opetusta avioliitosta. Kristuksen kirkko ei noudata ajan muutoksia ja ihmiskunnan mielitekoja. Se ei ole valintatalo, jossa otetaan ja jätetään mitä mieli tekee.

Jumalan sana, Pyhä Raamattu, ilmoittaa Kaikkivaltiaan luoneen ihmisen mieheksi ja naiseksi, ja myös siunanneen heidät. (1 Moos. 1:27–28) Tähän Jumalan siunaukseen perustuu miehen ja naisen keskinäinen avioelämä. Taivaallinen Isämme asetti avioliiton miehen ja naisen välille jo paratiisissa ennen syntiinlankeemusta. Miehen

ja naisen välinen avioliitto on siksi yhteiskunnan perusta ja se kuuluu yleiseen siveyslakiin, joka koskee kaikkia ihmisiä. Tästä ei ole poikkeuksia, joilla voisi perustella Jumalan tahdon murtamista. Yhden miehen ja yhden naisen uskollinen ja lopunikäinen aviosuhde vastaa Jumalan luomistyön tarkoitusta. Avioliiton eräs perustava, vaikka ei ainoa, tarkoitus on jälkeläisten saaminen, mikäli Jumala heitä antaa. Sekin vahvistaa, että avioliitossa on kyseessä ainoastaan miehen ja naisen välinen liitto ja suhde.

Raamattu ilmoittaa yksiselitteisen selvästi, että kahden samaa sukupuolta olevan keskinäinen sukupuoliyhteys on Jumalan tahdon vastainen. Jumala on sen nimenomaisesti kieltänyt, koska se rikkoo Hänen tahtonsa ja on sen vuoksi synti. Raamatun perusteella avioliitto-sanaa ei saa edes käyttää samaa sukupuolta olevien suhteesta, koska avioliiton käsitteen laajentaminen samaa sukupuolta oleviin on Jumalan sanan ja kristillisen avioliittoetiikan vastainen asia. Samoin on torjuttava Jumalan nimen väärinkäyttöä se, että homoseksuaalisia suhteita siunattaisiin Jumalan sanalla ja rukouksella.

Jumalan sana vertaa aviopuolisoitten välistä suhdetta Kristuksen ja seurakunnan väliseen suhteeseen,

jossa perustana on Kristuksen tuoma syntien anteeksiantamus. Kuten Raamattu opettaa, niin aviomiehen erityinen tehtävä on rakastaa aviovaimoaan niin kuin Kristus rakasti seurakuntaa. Vaimon asemaan kuuluu kunnioittava, rakastava alamaisuus miehelleen. (Ef. 5:1,22–25,33) Tässä tulee esille sukupuolten luomiseen perustuva erilaisuus ja avioliiton luonne miehen ja naisen välisenä suhteena. Kristityt, jotka ovat oppineet tuntemaan Jumalan armon, noudattavat mielellään Herransa tahtoa tässäkin asiassa.

Raamattu kertoo avioliiton ja siihen vihkimisen olevan iloinen ja tärkeä asia. (Laulujen laulu, Hepr. 13:4) Kristuksen läsnäolo ja Hänen tekemänsä ihme Kaanaan häissä osoittaa myös Jumalan siunauksen avioliitolle. (Joh. 2:1–11) Avioliiton kunnioittaminen on yksi suurimpia siunauksia elämälle. Siinä toteutuvat yhdessä Jumalan tahto ja Hänen lahjansa ihmiselle. Raamatun varman sanan varassa aviopuolisot saavat pyytää ja luottaa Jumalan huolenpitoon myötä- ja vastoinkäymisissä. Siksi on oikein, että seurakunnat rukoilevat miehen ja naisen välisten avioliittojen puolesta, ja että aviopuolisot turvaavat Jumalaan ja luottavat Jumalan siunaukseen heidän avioliitossaan.

Marko Kailasmaa

Älkää pelästykö

"Sapatin mentyä ohi ostivat Maria Magdaleena ja Maria, Jaakobin äiti, sekä Salome hyvänhajuisia yrtejä mennäksään voitelemaan hänet. Ani varhain viikon ensimmäisenä päivänä he tulivat haudalle, auringon noustessa ja sanoivat toisilleen: "Kuka vierittää meille kiven haudan ovelta?" Kohotettuaan katseensa he näkivät kiven poisvierityksi, se oli näet hyvin suuri. Mentytään

sisälle hautaan he näkivät nuorukaisen istuvan oikealla puolella puettuna pitkään, valkoiseen vaatteeseen, ja pelästyivät suuresti. Mutta hän sanoi heille: "Älkää pelästykö, te etsitte Jeesusta, Nasaretilaista, joka oli ristiinnaulittu. Hänet on herätetty kuolleista, hän ei ole täällä. Katso, tässä on paikka, johon he hänet panivat. Mutta menkää ja sanokaa hänen opetuslapsilleen ja

Pietarille: 'Hän menee teidän edellänne Galileaan, siellä näette hänet, kuten hän teille sanoi.' He tulivat ulos nopeasti ja pakenivat haudalta, sillä he vapisivat järkyttyneinä eivätkä sanoneet kenellekään mitään, sillä he pelkäsivät.' (Mark. 16:1–8)

Pääsiäisjuhla on oikea ilojuhla. Tämän kaikki tietävät. Mutta sitä, mikä on oikean pääsiäisilon varsinainen perusta, kohde ja sisältö, sen tietävät kaiketi vain harvat. Tämä on totta niistä, jotka etsivät pääsiäisilooan – eivät Herran huoneista, joissa julistetaan Ylösnoussutta – vaan maailman epäjumalantemppeleistä. Mistäpä ne tietäisivät hengellisestä ilosta, joille maistuu vain lihallinen ilo? Mutta se on totta myös niistä, jotka mielellään haluavat olla kristittyjä, tuntevat Jumalan sanan ja joilla on siinä ilonsa. Nämä tosin osaavat usein sanoa, mikä on oikeaa jouluiiloa, mutta se, mikä on oikeata pääsiäisilooa, on heille vielä epäselvää.

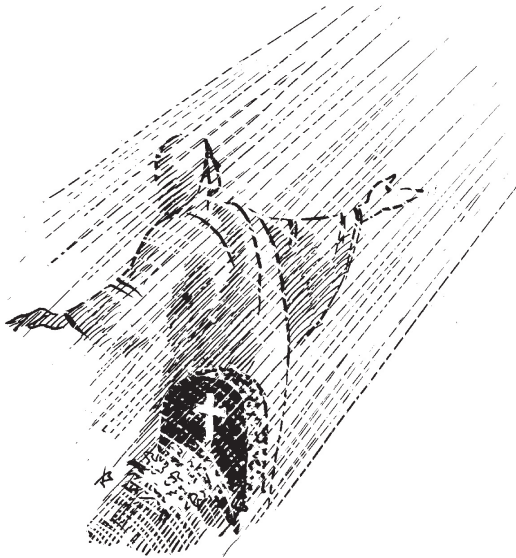
Tavallisesti ajatellaan kristikunnan iloitsevan seuraavista asioista pääsiäisenä:

1. Kristuksen häväistyksen ja raskaan kärsimyksen jälkeen oli vihdoinkin tullut hänelle kunnian ja ilon päivä.
2. Kristuksen ylösnousemus oli vastaansanomattomasti tuonut julki hänen viattomuutensa koko maailman edessä ja vahvistanut eittämättä hänen jumallisuutensa ja hänen sanansa totuuden.
3. Sillä asetettiin kaiken epäilyksen ulkopuolelle ihmissielun kuolemat-

tomuus ja kerran tapahtuva ruumiin ylösnousemus. Nämä ovat kylläkin kaikki myös perusteita kristityn pääsiäisiloon, sillä pyhä Raamattu ylistää näitä Kristuksen ylösnousemuksen hedelminä. Se sanoo nimittäin ensimmäistä kohtaa koskien: *"Hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, aina ristin kuolemaan asti. Sen tähden onkin Jumala hänet korkealle korottanut ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman."* (Fil. 2:8-9) Raamattu sanoo toista kohtaa koskien: *"Tunnustetusti suuri on jumalanpelon salaisuus: Jumala on ilmestynyt lihassa, vanhurskaaksi julistettu Hengessä, näytettytyntynyt enkeleille, saarnattu pakanoitten keskuudessa, uskottu maailmassa, otettu ylös kirkkauteen."* (1 Tim. 3:16) Pyhä Raamattu sanoo kolmatta kohtaa koskien: *"Mutta jos Kristuksesta saarnataan, että hän on noussut kuolleista, kuinka eräät teistä sanovat, ettei kuolleiden ylösnousemusta ole?"*

(1 Kor. 15:12)

Niin tärkeitä kuin nämä kaikki ovatkin, ne eivät kuitenkaan sisällä oikeata täyttä pääsiäisen lohdutusta. Sillä kaikkiin näihin kolmeen perusteeseen Kristuksen ylösnousemus ei ollut ehdottoman välttämätön, nimittäin Kristuksen kirkastamiseen, hänen oppinsa vahvistamiseen, ihmisen sielun kuolematomuuden varmistamiseen ja kuolleitten ylösnousemuksen varmistamiseen. Jumala olisi voinut kirkastaa Kristuksen muullakin tavalla. Mitä taas tulee

hänen oppiinsa ja jumaluuteensa, niin nämä molemmat olivat saaneet riittävän vahvistuksensa jo hänen ihmeteoistaan. Ihmisen kuolemattomuus ja ruumiin ylösnousemus oli jo ajat sitten asetettu epäilyksen ulkopuolelle Lasaruksen (Joh. 11:1–44), Nainin nuorukaisen (Luuk. 7:11–15) ja Jairoksen tyttären (Luuk. 8:41–56) herättämisellä, jopa jo Vanhassa testamentissa kerrottujen kuolleista herättämisellä.

Oikea kristittyjen pääsiäisilön syy on aivan toinen tai sen tulisi olla toinen. Mainitut kohdat ovat vain varsinaisen kuvan kehyksiä, vain lisälahjana varsinaiseen lahjaan. Tämän voimme päätellä jo siitä, että pyhä Raamattu esittää Kristuksen ylösnousemuksen välttämättömänä ihmisen lunastustyöhön ja pelastukseen. Selvästi mm. apostoli Paavali lausuu:

"Mutta jos Kristus ei ole noussut ylös, turha on silloin meidän saarnamme, turha myös teidän uskonne... Mutta jos Kristusta ei ole herätetty, teidän uskonne on turha, ja te olette vielä synneissänne. (1 Kor. 15:14,17)

Tästä meidän tulee päätellä, ettei Kristuksen ylösnousemus ole pelastuksemme rakennuksessa täyteksi, vaan sen perus- ja päätöskivi. Kristuksen ylösnousemus ei ole vain välkkyvä jalokivi pelastuksemme kruunussa, vaan se on itse sen kruunu. Toisin sanoen, ilman Kristuksen ylösnousemusta maailmaa ei olisi vielä lunastettu.

Niin asia onkin. Kristuksen ylösnousemus vasta saa aikaan, että voimme iloita hänen syntymästään, lohduttautua hänen kärsimyksensä ja kuolemansa, ja ylistää hänen ristiään. Niinpä kristillinen kirkko ei laula ainoastaan jouluna: Jos Kristus ei olisi syntynyt, olisimme kadotetut, eikä se laula vain kärsimysaikana: Sinä kannoit kaikki synnit, muuten olisimme hukassa, vaan se laulaa myös pääsiäisenä: Jos hän ei olisi ylösnoussut, maailma olisi kadotettu. Koska hän on ylösnoussut, ylistämme Herraa Kristusta. Kyrie eleison. Halleluja! Halleluja! Halleluja! Siitä iloitkaamme. Kristus on lohdutuksemme.

Jumala, suo, että sydämemme pohjasta iloitsimme Kristuksen ylösnousemuksesta, sillä se on maailman vanhurskautus. Amen.

C.F.W. Walther – Kotihartaus

Tietokonepeliä pelaamassa

Veljekset, Matti, Pekka ja Eero halusivat pelata tietokonepeliä. Harmillisesti pelin käsiohjaimia oli vain kaksi, mutta poikia kolme. Veljeksille syntyi riita – Pekka otti konsolin väkisin Eeron kädestä ja siitäkös Eero suuttui. Riita muuttui käsi-kähmäksi. Matti tönäisi Eeroa, joka kaatui. Äiti kuuli rähinän ja meni paikalle. ”Lopettakaa”, huusi äiti. Eero hermostui ja juoksi itkien pois, paikaksi oven vielä peräänsä ja huusi mennessään: ”Tämän vielä koston.”

Äiti otti ohjaimet itselleen ja rupesi keskustelemaan Matin ja Pekan kanssa. ”Huomasitteko – teidän riitelynne esti, ettei kukaan voinut pelata. Tuo peli on ostettu teille iloksi – ei itkuksi.” ”Miten muka jaat kaksi ohjainta kolmelle pojalle”, puolusti Matti. ”No, vaikkapa siten, että lainaatte minun munakelloani ja vaihdatte vuoroja aina kahden minuutin välein”, keksi äiti ratkaisun. Kyllä ratkaisuja löytyy, jos on halua niitä etsiä.

Iltapalalla, kun kaikki veljekset olivat syömässä, äiti palasi poikien päivälliseen riitelystä. ”Teidän pitää oppia sopimaan asioista”, aloitti äiti. Jeesuskin opetti: ”Suostu pian sopimaan riitapuolesi kanssa, niin kauan kuin vielä olet hänen kanssaan tiellä (eli elämäntiellä).” Raamatussa sanotaan: ”Älkää kenellekään pahalla pahaa kostako. Ahkeroikaa sitä, mikä on hyvää kaikkien ihmisten edessä. Jos on mahdollista ja mikäli teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa... Älä anna pahan itseäsi voittaa, vaan voita sinä paha hyvällä.” Noissa meillä kaikilla on opettelemista.

”Minulle on jäänyt pyhäkoulusta mieleeni se kertomus, kun Joosef tapasi veljensä”, rupesi Mattikin muistele-

maan. ”Ne veljeksethän vasta riitelivätkin ja tekivät todella pahasti Joosefille, heittivät kaivoon. Ja möivät orjaksi”, jatkoi Pekka. ”Muistaako kukaan, mitä Joosef sanoi veljilleen, kun he lähtivät hakemaan Benjaminia”, kysyi äiti. ”Ai niin – älkää riidelkö matkalla”, muisti Eerokin. ”Niin – se on ihana kertomus siitä, miten Joosef saattoi olla kostamatta ja antaa veljilleen anteeksi niinkin pahat teot, vaikka hänellä olisi siihen ollut mahdollisuus. Jeesus sanoi ristillä ristiinnaulitsijoistaan: ”Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä ovat tekemässä.” Jeesus antaa kyllä anteeksi riitelymme ja Hän antaa myös taitoa olla riitelemättä.”

”Mikäs kertomus se oli, kun se eräs mies sai kuninkaalta anteeksi ison velan, mutta meni sitten heti perään vaatimaan kaveriltaan pientä summaa”, innostui Pekkakin osallistumaan keskusteluun. ”Ihanasti, pojat, olette kuunnelleet pyhäkoulussa ja muistatte kertomuksia”, iloitsi äiti. ”Se on Jeesuksen vertaus armottomasta palvelijasta. Sillä Jeesus opetti, että pitää antaa anteeksi – ei vaan kerran – vaan seitsemän kertaa seitsemän eli aina. Muistatteko sen laulun, jota silloin lauloimme?”

Anna sinä anteeksi. Onhan hän sun veljesi.

Palvelija armoton esimerkki kelvoton.

Anna siis anteeksi, anna siis anteeksi!

Anna siis anteeksi – niin Jeesus opetti.

Onnellinen elämä syntyy ystävävyödestä

Hyvän mielen itse saa, kun vain toista armahtaa.

Anna siis anteeksi, anna siis anteeksi!

Anna siis anteeksi, niin Jeesus opetti.

Sävel = Jeesus meitä rakastaa, sanat EV

Eeva Voima

Armosta pelastetut veisaavat Karitsan virttä

"Näin kuin lasisen meren, tulella sekoitetun, ja niiden, jotka olivat saaneet voiton pedosta, sen kuvasta, sen merkistä ja sen nimen luvusta, seisovan lasisella merellä, ja heillä oli Jumalan sitrat. He veisasivat Moosesen, Jumalan palvelijan, virttä ja Karitsan virttä, sanoen: "Suuret ja ihmeelliset ovat tekosi, Herra

Jumala, Kaikkivaltias. Vanhurskaat ja todet ovat tiesi, sinä pyhien kuningas. Kuka ei pelkäisi sinua, Herra, ja ylistäisi nimeäsi? Sillä sinä yksin olet Pyhä, sillä kaikki kansat tulevat ja kumartuvat edessäsi, koska vanhurskaat tuomiosi ovat tulleet julki." (Ilm. 15:2–4)

Jokainen lapsistani on vuorol-

laan kysynyt: Millaista taivaassa on? Millaista sitten on, kun ei ole aikaa, ei mitään murhetta, ei kuolemaa, kipua eikä sairautta, vain päättymättömyyttä iloa, lepoa ja autuutta Rakkaan Taivaan Isän sylissä? Siihen voi vastata monen muun Raamatun sanan ohella tällä lohdullisella Johanneksen ilmestyksen kuvauksella pelastuneiden iankaikkisesta osasta taivaassa.

Apostoli Johannes sai nähdä Patmoksen saarella siinä vaiheessa jo tapahtuneita ja vielä meidän ajastammekin katsottuna tulevia tapahtumia. Kristus antoi Johanneksen kautta myös tämän Ilmestyksen kirjan, jotta emme väsyisi matkalla, emmekä koskaan luopuisi uskostamme ja tunnustuksestamme. Jumalalla on kaikki valta, voima ja kunnia. Hän johtaa maailmanhistorian loppuun ja varjelee omansa läpi kaikkien vaikeidenkin vaiheiden ja aikojen.

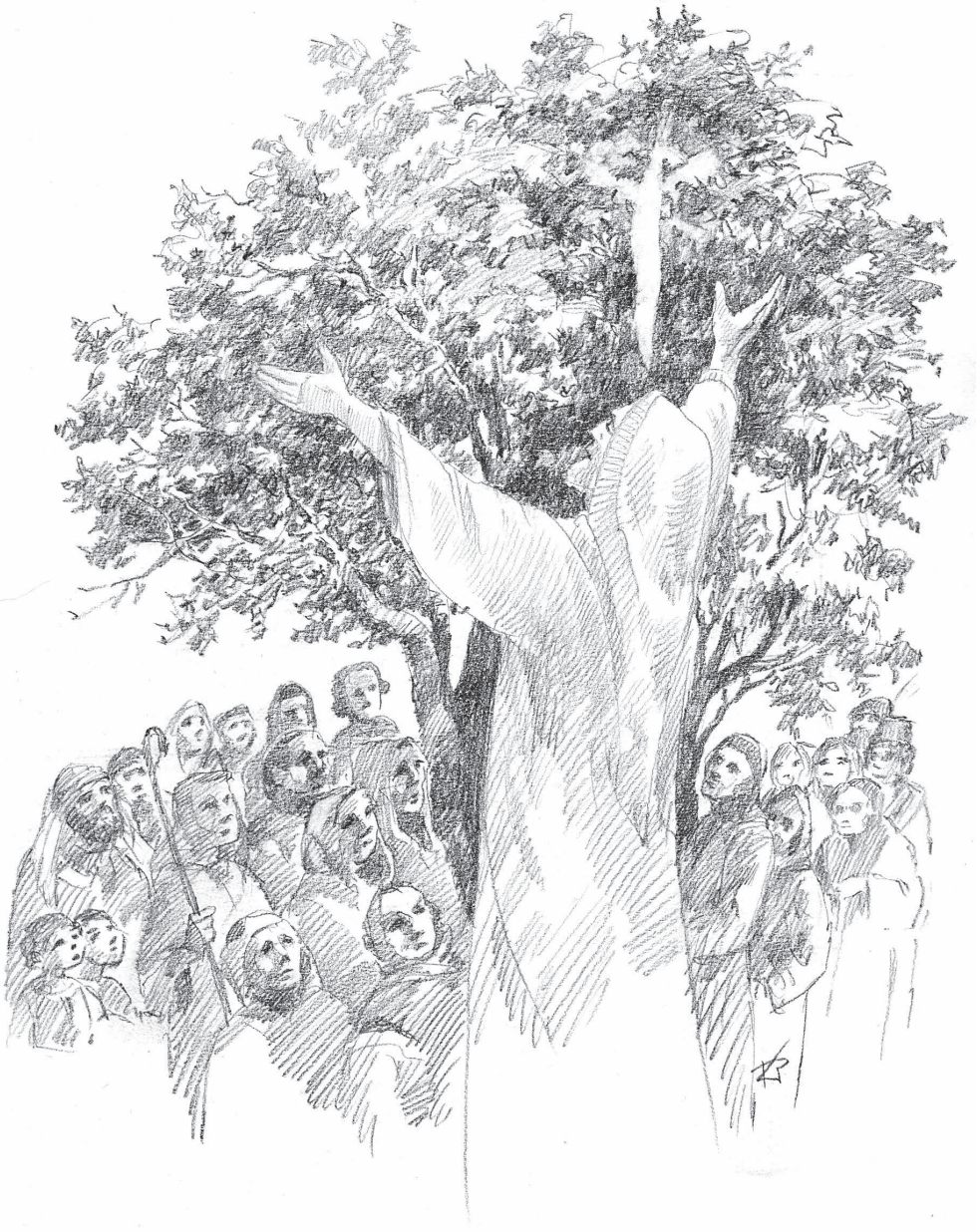
Kuulemme tästä Sanasta sen miten maailmanhistoria huipentuu ja päättyy. Kaikki paha heitetään kadotukseen. Kaikki muistommekin lankeemuksista ja rikkomisistamme ovat poissa, koska niistä jokainen on jo nyt Kristuksen tähden anteeksiannettu. Silloin Jumala antaa meille ylösnousemusruumiit, joissa toteutuu nähtävällä tavalla se Jumalan armo, johon täällä jo uskomme. Elämme päättymättömästi Kaikki-

valtiaan Jumalan ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kanssa. Tästä ilosta ja riemusta Johannes kirjoittaa. Tästä uskon näkökulmasta meidän tulee lukea ja kuulla Johanneksen ilmestystä, kuten koko Raamattua.

Kristus voitti pedon

Vapahtajamme kärsimys ja Hänen voittonsa kaikesta pahasta ilmoitetaan jo tekstimme ensimmäisissä sanoissa. Lasinen meri on tyyneyden ja rauhan kuva. Vielä täällä ajassa vellovat kärsimysten ja vastoinkäymisten aallot eivät tuolloin enää liiku. Aallonharjat ovat tasoittuneet ja vallitsee päättymätön rauha. Mutta meri on kuitenkin ”tulella sekoitettu”. Tämä tarkoittaa sitä, että taivaan kodin perustukset ovat Kristuksen Uhrille rakennetut. Ne ovat Hänen kärsimyksessään karkaistut ja valmistelut. Ja siksi ne ovat lujat ja varmat. Hän kärsi kaikki kadotuksen tuskat, jotta meidän ei tarvitse niihin koskaan käydä. Siksi taivaan perustus aina kestää, koska se ei ole minkään meidän elämämme, eikä tekemme varassa, vaan yksin Kristuksen voiton varmallalla perustuksella.

Kuulkaamme siksi huolellisesti myös sanat ”*saaneet voiton pedosta*”. Itsekeskeinen aikamme kuulee helposti ja mielellään aina voiton

ihmisten ansioksi. Tässä pelastuneita ei kuitenkaan kutsuta voittajiksi niin, että voitto perustuisi mihinkään heissä. Vaan Sana ilmoittaa, että heille on lahjoitettu voitto. Voitto, jonka Vapahtajamme Jeesus Kristus on elämällään ja Uhrillaan voittanut ja niin meille ansainnut ja antanut. Ja Hänen voittonsa on varma, murtumaton ja muuttamaton.

Tämä ilmoitetaan Johanneksen ilmestyksen luvussa 12, jakeissa 10 ja 11: *”Kuulin suuren äänen taivaassa sanovan: ”Nyt on tullut pelastus, voima ja meidän Jumalamme valtakunta ja hänen Voideltunsa valta, sillä meidän veljemme syyttäjät, joka yötä päivää syytti heitä Jumalamme edessä, on heitetty ulos. He ovat voittaneet hänet Karitsan veren kautta ja todistuksensa sanan kautta.”*

Näin Jumalan Sana ilmoittaa ja vakuuttaa meille, että Jeesuksen kautta on kaikille ihmisille avoinna pelastus ja ikuinen elämä. Sen Raamattu kaiuttaa koko maailmaan ja sen tunnustamme kristillisessä tunnustuksessamme ja luterilaisessa opissamme.

Täydestä, jo valmiista pelastuksesta, kertovat myös Jumalan valmistamat soittimet ja virsi. Jumala lahjoittaa pelastuksen ja antaa myös kaiken luonaan. Tämä taivaan kuva ja lupaus heijastuvat kannustavasti jo tänne aikaan. Jumala vahvistaa

omiaan armonvälineillään, jotta uskossa ja tunnustuksessa ylistämme Häntä jo nyt. Hän tekee sen, jotta mekin pysymme uskossa Häneen ja tässä pelastuneiden joukossa. Ja niin veisaamme jo täällä ajassa uskossamme ikuista taivaan virttä, jossa annamme kaiken kunnian Kaikkivaltiaalle Jumalalle iäisyksien iäisyksiin.

Mooses osoittaa Kristukseen

Jumalan iankaikkinen ylistäminen tapahtuu veisaamalla voiton virttä, joka kerrotaan tässä Mooseksen virreksi. Saamme lukea sen Viidennessä Mooseksen kirjan luvussa 32, jakeista 1–43. Ensimmäinen avain siihen ovat ensinnäkin aluksi kovilta kuulostavat sanat jakeesta 22: *”minun vihani tuli on syttynyt, ja se leimuaa helvetin syvyyksiin saakka.”* Tässä on Kaikkivaltiaan Jumalan laki. Hän ilmoittaa vihansa kaikkea syntiä, rikkomuksia ja laiminlyönnejä vastaan. Mutta kuulethan rakas ystävä, että tässäkin on jo lupaus Vapahtajastamme. Sillä muistamme mitä edellä totesimme *”tulella sekoitetusta lasisesta merestä”*. Se on Kristuksen Uhrillaan ja kärsimyksellään tyynnyttämä. Vain Jeesus on käynyt helvetin syvyyksissä. Ja siksi Hän lohduttaa Johannesta, ja meitä kaikkia, tämän Johanneksen ilmestyksen alussa, sen ensimmäi-

sen luvun, jakeissa 17 ja 18: *"Älä pelkää! Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, ja elän, ja olin kuollut, ja katso, elän iäisyyksien iäisyyksiin, ja minulla on helvetin ja kuoleman avaimet."*

Myös jo Mooseksen virsi lupaa tulevan Vapahtajan, joka kuoli, koko ihmiskunnan edestä, jotta kaikilla Häneen uskoville on iankaikkinen elämä. Sovittajamme vakuuttaa kärsineensä ja kantaneensa kaikki syntimme. Ja niin Hän ilmoittaa voittaneensa meillekin päättymättömän ja autuaan elämän ja kertoo siksi elävänsä, jotta Hän ottaa sinutkin vastaan luokseen.

Siksi toinen avain Mooseksen virteen on tuon Viidennen Mooseksen kirjan, luvun 32, jakeen 36 sanoissa: *"Herra hankkii oikeuden kansalleen ja armahtaa palvelijoi-taan. Hän näet näkee, että heidän voimansa on poissa ja että kaikki tyynni on lopussa."* Tämä saarnaa siitä, ettei meillä ole pelastusta itsessämme, ei edes kääntymistä Jumalan puoleen. Ja siksi meille ilmoitetaan saman luvun jakeessa 4: *"Hän on kallio. Täydelliset ovat hänen tekonsa, sillä kaikki hänen tiensä ovat oikeat. Uskollinen Jumala ja ilman vääryyttä, vanhurskas ja vakaa hän on."* Ja kuulemme vielä jakeesta 43 sanat *"Hän toimittaa sovituksen"*. Jumala on vakaa ja muuttumaton. Hän on sama eilen,

tänään ja huomenna. Hänessä ei ole vaihtelun varjoa eikä muutoksen häilyvyyttä. Siksi Kaikkivaltias on varma pelastuksen kallio, jonka armoa ei mikään mahti voi muuttaa. Ja sen vuoksi jo nämä Mooseksen virren lupaukset lohduttavat sillä, että Jumala on jo Kristuksessa hankkinut, varmistanut ja sinetöinyt armonsa ja siinä pelastuksen kaikille uskoville.

Ja siksi yhä kaikuvat Mooseksen virren kolmannen jakeen sanat: *"Sillä minä julistan Herran nimeä. Antakaa kunnia meidän Jumalallemme."* Tämä Herran nimi, joka on koko ihmiskunnalle ilmoitettu ja pelastukseksi annettu, on Vapahtajamme Jeesus Kristus. Hän on Jumalan Sana, Jumalan Toinen Persoona, jonka turviin uskossamme käymme. Isä Jumala tahtoo omiensa yhä kaiuttavan maailmassa pelastusta Pojassaan, jotta Hänen salinsa täytyisivät, jotta Hänen juhlapitonsa olisivat pelastuneita täynnä.

Elämäkirja ilmoittaa Jumalan armon

Pelastetut ylistävät Jumalaa sanoen: *"kaikki kansat tulevat ja kumartuvat edessäsi, koska vanhurskaat tuomiosi ovat tulleet julki."* Nämä sanat johtavat meidät Johanneksen ilmestyksen lukuun 20, jakeeseen 12: *"Näin kuolleet, suuret ja pienet,*

seisomassa valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin, ja avattiin toinen kirja, joka on elämän kirja, ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan.”

Koko ihmiskunta on läsnä, kun kirjat avataan. Kaikkivaltiaan Jumalan edessä on vain kaksi kirjaa. Ensimmäinen sisältää niiden ihmisten teot, joille ei ole kelvannut Jumalan armo ja anteeksiantamus. Toinen sisältää Jeesuksen Kristuksen Uhrin ja täyden lain täyttämisen teot ja niiden nimet, jotka pelastuvat Hänen turvissaan. Näin Elämän kirjaan on merkitty täysi anteeksiantamus ja armo heille, jotka uskovat Jeesukseen Sovittajanaan, Lunastajanaan ja Vapahtajanaan. Jeesus täytti lain ja toi niin Uhrillaan sovituksen ja lunastuksen. Hänen ansionsa luetaan meille uskon kautta.

Omassa varassaan Kaikkivaltiaan eteen tuleville se on tuomion hetki. Kristukseen turvautuville on vapauttava tuomio luettu jo silloin, kun Hän kuoli edestämme ristillä, ja kun Isä herätti Poikansa kolmantena päivänä. Siksi Kristukseen uskoville ei tuolloin ole enää mitään tuomiota, vain ainoastaan armon ja vapauden kutsu taivaan iloon. Kristukseen uskova ja Hänen sanassaan pysyvä kirkkonsa taistelee Herransa jo saaman voiton varmuudessa ja turvissa. Kamppailumme on siksi jo

varmistetun voiton taistelua, pysymistä Turvallinnamme, Jeesuksen, suojuissa.

Tämän Jumalan jo täällä ajassa ilmoittaman totuuden vuoksi eivät pelastuneet hämmästele sitä, että Hän tuomitsee epäuskoiset kadotukseen. Kenenkään poissaolo ei aiheuta enää murhetta, eikä kipua, koska kaiken kattaa ilahtunut hämmästy ja ylistys Jumalan armollisuutta ja läsnäoloa kohtaan. Jumalan täydellisesti valmistama pelastus ja Hänen Majesteettisuutensa kirvoittavat pelastuneet veisaamaan. Saamme nähdä taivaassa myös uskossa lähteneet omaisemme.

Rakas ystävä, tuolloin sinunkin kohdallasi ja sinunkin osaksesi ja ansioksesi luetaan Daavidin Pojan, Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen, täysin synnittömät ja kaikessa lainkuuliaisen täydelliset teot. Ja siksi mekin saamme joka päivä ja joka hetki liittyä siihen pelastettujen armolliseen joukkoon, joka jo ylistää Jumalaansa sanoen: *"Suuret ja ihmeelliset ovat tekosi, Herra Jumala, Kaikkivaltias. Vanhurskaat ja todet ovat tiesi, sinä pyhien kuningas."*

*Marko Kailasmaan saarna
Helsingin kappelilla 3.3.2024*

Saarna sovituksesta

”Sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen; yksi on kuollut kaikkien edestä, siis myös kaikki ovat kuolleet; ja hän on kuollut kaikkien edestä, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan hänelle, joka heidän edestään on kuollut ja ylösnoussut. Sen tähden me emme tästä lähtien tunne ketään lihan mukaan; jos olemmekin tunteneet Kristuksen lihan mukaan, emme kuitenkaan nyt enää tunne. Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut. Mutta kaikki on Jumalasta, joka on sovittanut meidät itsensä kanssa Kristuksen kautta ja antanut meille sovituksen viran. Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja hän uskoi meille sovituksen sanan. Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläinä, ja Jumala kehottaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa. Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi.” (2 Kor. 5:14-21)

Miten sovitus tapahtui

Paavali puhuu tekstissämme sovituksesta. Hän kirjoittaa: *”Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä*

kanssa, eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan.” Sovitusta tarvitaan ainoastaan silloin, kun välit ovat rikkoontuneet. Sovitusta tarvittiin siis Jumalan ja ihmisen välillä, silloin kun ihminen synti inlankesi, koska syntiinlankeemuksessa Jumalan ja ihmisen väliset suhteet rikkoontuivat. Jesaja kirjoittaa: *”Teidän pahat tekonne erottavat teidät Jumalastanne ja teidän syntinne peittävät teiltä hänen kasvonsa.”* (Jes. 59:2) Paavali kirjoittaa: *”Yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan ja synnin kautta kuolema, niin kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, koska kaikki ovat syntiä tehneet.”* (Room. 5:12)

Ihminen vihoitti Jumalan synnillään ja joutui kuoleman alaiseksi, sekä ajallisen että iankaikkisen kuoleman alaiseksi.

Ihminen ei voinut omilla teoillansa sovittaa itseään Jumalan kanssa. Pyhä ja vanhurskas Jumala näet vaati, että lain molempien taulujen käskyt piti tulla täyteen viimeistä piirtoa myöten ja jokaisen synnin ajallinen ja iankaikkinen rangaistus piti tulla täydellisesti kärsityksi. On siis selvää, ettei ihminen voinut sovittaa itseään Jumalan kanssa. Jumala, joka on myös rakkauden Jumala, päätti siis itse sovittaa itsensä maailman kanssa. Tekstissämme Paavali kertoo meille, miten tämä tapahtui.

Hän kirjoittaa: *”Jumala oli Kristuksessa.”* Sovitustyö tapahtui Kristuksen kautta. Hän, Jumalan Poika, jossa jumaluuden koko täyteys asui ruumiillisesti, tuli maailmaan saamaan aikaan sovituksen Jumalan ja ihmisen välillä. Jumala itse lähetti oman Poikansa täyttämään Hänen vanhurskautensa vaatimukset ihmisten puolesta. *”Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi.”* Synnitön Jeesus tehdään synniksi ihmisten tähden. Tämä tarkoittaa sitä, että Hänestä tulee ihmisten sijainen. Ihmisten synnit, koko maailman synnit, heitetään Hänen päällensä. Hän kärsii niiden iankaikkisen rangaistuksen ihmisten puolesta. Hän uhraa itsensä Golgatan ristin alttarilla, hän on kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristinkuolemaan asti.

Ja mikä on seuraus? Paavali sanoo kirjeessään roomalaisille: *”Me tulimme sovitetuiksi Jumalan kanssa hänen Poikansa kuoleman kautta.”* Ja tekstissämme hän sanoo: *”Yksi on kuollut kaikkien edestä, siis myös kaikki ovat kuolleet.”*

Kun Jeesus uhrasi syntiuhrinsa, Jumala leppyi. Hän *”ei lukenut heidän rikkomuksiaan.”* Jo silloin Hän antoi koko maailmalle synnit anteeksi ja julisti maailman vanhurskaaksi. Se näet, *”ettei lueta syntiä”*, on aivan samaa kuin synnin anteeksiantaminen tai syntisten vanhurskaaksi julistaminen. Kun Jeesus kuoli ristillä, oli Jumalan silmissä aivan sama kuin jos kaikki olisivat kuolleet, kaikki olisivat kärsineet iankaikkisen rangaistuksensa ja maksaneet syntivelkansa.

Näin apostoli Paavali opettaa meille, että on olemassa kaikkien ihmisten sovitus Jumalan kanssa, sellainen, jota ei vasta ihmisten ole aikaansaataava, vaan joka on saatu aikaan yli 1900 vuotta sitten Kristuksen kautta. Sovitus on olemassa ennen mitään ihmisten taholta tulevaa toimintaa ja siitä riippumatta. Se on täysin valmis tosiasia. Näin suuren työn sai Jeesus aikaan – Hän sovitti maailman Jumalan kanssa.

Miten sovitus meitä hyödyttää

Mitä tämä suuri tosiasia, että Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa, merkitsee sinulle, ystävä? Sanotko: *”Jos asia on näin, sitten kaikki on hyvin. Ei minun tarvitse päästäni vaivata asialla. Saan olla ja elää niin kuin tahdon, jos olen kerran sovitettu Jumalan kanssa?”* Tämä on väärä ja vaarallinen johtopäätös. Tri C. F. W. Walther puhuen tästä asiasta eräässä pääsiäissaarnassaan sanoo: *”Mitä auttaa loukkaajaa, vaikka se jota hän loukkasi, on leppynyt, mutta hän, yhä vihan kaunaa kantaen, lykkää luotaan sovinnon käden? Mitä auttaa maailmaa se, että Kristus täydellä todella on sen Vapahtaja, kun se ei tahdo tietää mistään Vapahtajasta? Mitä auttaa maailmaa,*

että Kristus todellakin on sen lunastanut ja Jumalan kanssa sovittanut, kun se itsehurskaassa sokeudessaan tahtoo itse itsensä lunastaa ja sovittaa?"

Se syntien anteeksiantamus, jonka Jeesus koko maailmalle hankki, on uskolla omistettava. Muuten se ei hyödytä syntistä. Ei auta se, että tiedetään, mitä tapahtui Golgatalla. Perkelekin tietää mitä siellä tapahtui, mutta se tieto ei hyödytä häntä. Vasta se on pelastavaa uskoa, kun olemme varmoja siitä, että Jumala sovitti juuri minut itsensä kanssa, ja kun sydämeistämme voimme sanoa Lutherin kanssa: *"Minä uskon, että Jeesus Kristus... on lunastanut minut, kadotetun ja tuomitun syntisen... ei hopealla eikä kullalla, vaan pyhällä kalliilla verellensä ja viattomalla kärsimisellään ja kuolemallaan."* Paavali kirjoittaa: *"Mutta, joka ei töitä tee, vaan uskoo häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, sille luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi"* (Room. 4:5) *"Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta."* (Room. 5:1) Totta on, että Jumala sovitti maailman Itsensä kanssa, toisin sanoen, että Hän antoi maailman synnit anteeksi, mutta on myös totta, että tämä lahja voidaan hyljätä. Se hyljätään, kun kieltäydytään uskomasta Jeesukseen. Epäusko siis johdattaa ihmisen kadotukseen, vaikka hänet onkin lunastettu ja vanhurskautettu.

Tämän vuoksi Paavali tekstissämme sanoo: *"Me pyydämme Kristuksen puolesta; antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa."* Hän tahtoo sanoa: Olette sovitettut, Jumala on sydämessään antanut syntinne anteeksi, mutta tämä sovitus hyödyttää teitä ainoastaan, jos omistatte sen uskon kädellä. Uskokaa siis, että

se teillekin kuuluu. Jeesus on teidänkin edestänne kärsinyt ja kuollut, että teillä olisi omananne sellainen vanhurskaus, joka tekisi teistä taivaskelpoisia. Ja sellainen vanhurskaus teillä on, kun teillä on Kristuksen vanhurskaus omananne uskon kautta.

Miten on asian laita sinun kohdallasi, ystävä? Onko sinulla Jeesuksen vanhurskauden puku päälläsi? Vai oletko ilman sydämen ja sielun rauhaa? Elätkö synnissä, oletko yrittänyt elämäsi parantaa, mutta parannusta ei ole tapahtunut? Turhia ovat omat yrityksesi. Et voi itseäsi parantaa. Jeesus yksin voi sinut parantaa. Kun katuvaisena käännyt uskossa Jeesuksen puoleen, kyllä sitten elämäsiikin paremmaksi tulee. Älä ajattele, että sinun on ensin jotakin tehtävä ansaitaksesi anteeksiantamuksen uskottomuudellesi, vaan uskottomuuttasi katuen usko tämäkin synty anteeksi Jeesuksessa. Hän on ansainnut anteeksiantamuksen kaikille synneillesi, ja anteeksiantamus annetaan armosta, ilman omia töitäsi.

Miten sovitettu elää

Kun olet henkilökohtaisesti sovitettu Jumalan kanssa, sitten tahdot elää Jeesukselle. Paavali kirjoittaa tekstissämme: *"Hän on kuollut kaikkien edestä, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan hänelle, joka heidän edestään on kuollut ja ylösnoussut."* Hän sanoo myös: *"Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut... Sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen; yksi on kuollut kaikkien edestä, siis myös kaikki ovat kuolleet."* Toisin sanoen, Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme

uskossa. Me uskovaiset olemme niitä, jotka olemme *”tulleet tähän päätökseen”* että Kristus on kuollut meidän edestämme ja me olemme siis vanhurskaita Jumalan silmien edessä.

Paavalin sanoista selvästi huomaamme, että pelastava usko ei ole pelkkää tietoa. Se ei ole jonkinlaista harrastusta, sitä ei voida ottaa esille ainoastaan sunnuntaisin ja juhlapäivinä tai tarpeen tullen ja sitten laittaa jonnekin hyllylle lepäämään muuksi ajaksi. Kun Pyhä Henki on todellisen uskon sydämeen sytyttänyt, ihmisestä on todella tullut uusi luomus, kuten Paavali sanoo. Hänellä on uusi sydän, uusi päämäärä, uudet tavoitteet. Tosi usko on elävää, se vaikuttaa ihmisen koko elämään, hänen ajatuksiinsa. Jeesus on hänelle nyt kaikki kaikessa. Hänelle hän tahtoo elää, Häntä hän tahtoo palvella. Kaikissa asioissa hän kysyy: Onko tämä Jeesuksen tahdon mukaista? Ei hän tahdo tahallaan tehdä sitä, mikä on Jeesuksen tahtoa vastaan. Hän tahtoo antaa ruumiinsa *”eläväksi, pyhäksi Jumalalle otolliseksi uhriksi.”* Hän ei tahdo mukautua tämän maailman ajan mukaan, vaan tahtoo muuttaa mielensä uudistuksen kautta tutkiaksensa, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä.

Tosin hänen elämänsä ei ole täydellistä, koska häneen on jäänyt hänen syntinen lihansa, joka ei tahtoisikaan missään tekemisissä Jeesuksen kanssa. Hän usein heikkoudessaan lankeaa ja joutuu Paavalin kanssa valittamaan: *”Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista”*. Tri. Walther on sopivasti kirjoittanut uskovaisen elämästä seuraavasti: *”Kristitty on tässä maailmassa elämänsä ajan pyhiinvaellusmatkalla taivaaseen. Perkele käy hänen kimppuunsa maantierosvon lailla, kristitty lankeaa,kin,*

mutta ei siitä syystä, että se olisi hänen aikomuksensa, vaan heikkoudesta. Silloin se annetaan hänelle anteeksi. Jokapäiväisessä katumuksessa tosi kristitty valittaa sitä Jumalan istuimen edessä kyynelin tai ainakin huokailten mitä hartaimmin anteeksiantamusta. Mutta siinä, joka antaa synnin itseensä vallita, on varsin vamma merkki siitä, että hän ei ole kristitty.”

Ja vaikka kristitty iloitsee siitä, että hänestä on tullut uusi luomus ja hänellä on nyt voitto synnin, kuoleman ja perkeleen vallasta, hän ei kuitenkaan itseään kiitä ja ylistä, vaan hän sanoo Paavalin kanssa: *”Mutta kaikki on Jumalasta. Jos Jumalan armo ei olisi ollut minua kohtaan niin ylenpalttinen, olisin tänä päivänä kadotuksen tiellä, olisin ilman sydämen rauhaa.”* Ja vaikka hänen täytyy valittaa omaa heikkouttansa ja kurjuuttansa, vaikka uskon kilvoitus on vaikeaa, ristin kantaminen raskasta, hän ei joudu epätoivoon. Hän muistaa taas, että *”kaikki on Jumalasta.”* Jumala on aloittanut hänessä sen hyvän työn, Hän on sen täyttävä Kristuksen Jeesuksen päivään saakka. Jumala itse on armonvälineittänsä kautta säilyttävä hänet uskossa, on antava hänelle voimaa, että hän voi vaeltaa Jeesuksen tahdon mukaan. Hän pysyy siis Jeesuksen Sanassa, muistaa Kasteessa saatuja lahjoja, käy usein Herran pöydässä ja luottaa siihen, että Jumala ei anna kenenkään ryöstää häntä Hänen kädestään. Tällaista on sovitetun elämä.

Tämä on tekstimme sanoma ja kehoitus: Jumala on sovittanut meidät Itsensä kanssa. Vastaanottakaamme uskossa tämä sovitus ja eläkäämme sovitetuina Jumalan lapsina siihen saakka kun pääsemme taivaaseen, jossa saamme elää iankaikkisesti. Aamen.

Rupert Eframson –Sovituksen sana

Esra – paluumuutto

”Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä otan israelilaiset pois pakanoiden keskuudesta, minne vain he ovat kulkeneet, kokoan heidät joka taholta ja tuon heidät maahansa. Teen heidät yhdeksi kansaksi siinä maassa, Israelin vuorilla, ja yksi kuningas on oleva kuninkaana heillä kaikilla. Eivätkä he enää ole kahtena kansana eivätkä enää jakaantuneina kahdeksi valtakunnaksi.” (Hes. 37:21–22)

Näin ennusti profeetta Hesekiel (593–571 eKr.) Käytännössä tämän yhdistymisen koki joukko opille uskollisia pappeja (mm. Serubbaabel, Joosua, Nehemia), jotka johtivat Persian kuninkaan käskystä juutalaisten paluumuuttoa takaisin Jerusalemin raunioille tarkoituksena temppelin uudelleenrakentaminen. Paluu Jerusalemin raunioille alkoi arviolta vuonna n. 538 eKr. Ensimmäinen paluumuuttajien joukko oli pieni. Joukossa oli mukana mm. Jeesuksen esivanhemmat. Tämä selviää Jeesuksen sukuluettelosta. Kokonaisuudessa muuttoliike takaisin Jerusalemiin kesti kaikkiaan lähes 100 vuotta. Syy hitaaseen paluumuuttoon oli saavutettu korkea elintaso Babylo-niassa. Muuttopäätös takaisin tiedossa olevaan köyhyyteen Jerusalemissa tehtiin vasta kun uhkana olivat juutalaisten vainot ja hävitysyritykset Babylo-niassa.

Kaupungin raunioille palanneet asettivat Herran alttarin vanhalle paikalleen. Säännöllinen uhraaminen ja temppelin rakennustyöt saatiin käyntiin. Jerusalemissa asuvat kansanheimot ja ympäristövaltiot eivät halunneet juutalaisia takaisin. Siksi he häiritsivät eri

tavoin temppelin jälleenrakentamisen aloittamista. Monet vaikeudet yhdistivät paluumuuttajat ja uusi vaihe alkaa Israelin kansan elämässä. Siksi temppelin rakentamisen johtoon vaadittiin kaikin puolin osaavia henkilöitä. Valitsevat olosuhteet ja naapurikansojen häirintä aiheuttaa sen, että temppelin rakentaminen pysähtyy lähes 20 vuodeksi. Temppelin rakennustyöt saatiin valmiiksi lopulta vuonna 515 eKr. ja alkoi kaupungin jälleenrakentaminen, jota ympärillä asuvat kansat kaikin tavoin vastustivat. Kun rakennustyöt häirinnän vuoksi eivät edenneet, Persian kuningas lähetti Esran Jerusalemiin v. 457 eKr. johtamaan juutalaisten jälleenrakennusta ja Jumalanpalvelustoimintaa. Esra oli juutalainen pappi ja kirjanoppinut ja oli toiminut Persian kuninkaan hovissa viisaana ja Jumalaa pelkäävänä virkamiehenä. Esra käytti asemaansa viisaasti paluumuuton ja Jerusalemin kaupungin jälleenrakentamisen hyväksi. Esra tunsu hyvin Herran sanan ja halusi toimia Jumalan palvelijana ja välimiehenä kansansa ja hovin välissä siten, että Jumalan tahto kaikessa toteutuisi. Esra saapui Jerusalemiin mukanaan kuninkaan suuret lahjat. Täällä hän toteaa juutalaisten suostuneen seka-avioliittoihin naapurikansoihin kuuluvien kanssa. Niiden purkaminen oli osa sitä työtä, jolla Esra pyrki saamaan kansan takaisin Mooseksen lain viitoittamalle tielle.

Temppelin rakentamisen aikana koetut vaikeudet yhdistivät israelilaisen kansan, joka koki vahvan herätyksen kun joukko kansanjohtajista tunnusti

syllisyytensä temppelein rakentamisen viivästymiseen ja israelilaisten kokemaan kohtaloon. Tapahtuman seurauksena kansa lupasi säilyttää itsenäisyytensä ja erottautua muista kansoista. Tämä johti mm. siihen, että muukalaisten kanssa sovitut perhesiteet tuli kaikki purkaa ja mitätöidä. Esra sai kuninkaalta valtuudet asettaa tuomareita ja lakimiehiä tuomitsemaan lainrikkooja kuolemaan tai vankeuteen. Hän sai juutalaiset luopumaan pakanallisista vaimoistaan ja hyväksymään

hänen Baabelista tuomansa lain (444 eKr.). Persian kuninkaan neuvonantajan Nehemian saapuminen Jerusalemiin avustamaan Esraa kansan opettamisessa ja rakennustöiden johtamisessa joudutti jälleenrakentamisen valmistumista.

”Kansan päämiehet asettuivat Jerusalemiin, mutta muu kansa heitti arpaa saadakseen joka kymmenennen asettumaan Jerusalemiin, pyhään kaupunkiin, yhdessä kymmenesosan jäädessä asumaan muihin kaupunkeihin.” (Neh. 11: 1–4)

Kimmo Pälikkö

Kaikki kansa kokoontui yhtenä miehenä Vesiportin edustalla olevalle aukiolle, ja he pyysivät Esraa, kirjanoppinutta, tuomaan Mooseksen lain kirjan, jonka Herra oli säätänyt Israelille. Pappi Esra toi lain seurakunnan eteen, sekä miesten että naisten, kaikkien, jotka voivat ymmärtää, mitä kuulivat. Tämä tapahtui seitsemännen kuun ensimmäisenä päivänä... Esra, kirjanoppinut, seisoi korkealla puisella lavalla, joka oli tätä varten tehty.

Lapsille videoita Raamatun kertomuksista:
luterilainen.com/videoita

Ahkerasti pyhäkouluun!

28.4. IK etänä

19.5. PH Sanan kylvö, Hausjärvellä

Muutokset mahdollisia

Vielä ehtii tämän vuoden rippikouluun!

Pyydämme kaikkia 15 vuotta täyttäneitä jäseniämme, jotka eivät ole vielä käyneet rippikoulua, ilmoittautumaan mukaan. Myös tänä vuonna 14 vuotta täyttävät voivat tulla mukaan, koska seuraava rippikoulumme on tarkoitus järjestää seuraavan keran vuonna 2026. Tämän vuoden rippikoulu koostuu oppitunneista etäopetuksessa ja Siitaman leireillä. Etäoppitunteja pidetään vielä 29.5. klo 15.00–16.30.

Leirijaksot ovat yhteisten leirien yhteydessä:

Lastenleiri 12.–16.6.2024 ja Aikuistenleiri 3.–7.7.2024 Siitamajalla

(Siitamaja 33, Orivesi). Tervetuloa koko perheen voimin mukaan leireille!

Rippikoulun pitää pastori Marko Kailasmaa.

Rippikoululaiset voivat tilata maksutta kirkkomme Pyhän Raamatun ja Kristinopin tuttua jäsenetuna.

Ilmoittautumiset ja tilaukset pastorille: p. 050 342 7448,
marko.kailasmaa@luterilainen.com

Etsimme nuoria miehiä ja varttuneempiakin, jotka ovat halukkaita pyhään saarnavirkaan

Tunnetko sydämen kutsumusta ja halua toimia sielujen pelastamiseksi ja onko sinulla kiinnostus Jumalan sanaan ja luterilaiseen oppiin? Kirkkomme antaa sinulle opetusta ja käytännön harjoitusta, jonka jälkeen sinua voitaisiin esittää seurakunnille kutsuttavaksi pastorin virkaan.

Jos tunnet sydämessäsi, että Jumala vetää sinua pastorin elinikäiseen kutsumukseen, ota yhteyttä pastori Marko Kailasmaahan. Yhteystiedot:

marko.kailasmaa@luterilainen.com • Puhelin 050 342 7448

Raamattu sanoo: ”Varma on tämä sana: jos joku pyrkii kaitsijan virkaan, hän haluaa jaloon toimeen.” (1 Tim. 3:1)

SUOMEN
TUNNUSTUKSELLINEN
LUTERILAINEN
KIRKKO

TOIMINTATIIETOJA

Helsinki, Fabianinkatu 13 A, lukujumalanpalvelukset 28.4. ja 26.5. klo 11.00. HPE su 14.4., 5.5., 19.5., 9.6., 30.6. klo 11.00. Jumalanpalveluksissa on taukoa heinäkuussa.

Tampere, Marttala, Hämeenpuisto 39 A, lukujumalanpalvelukset sunnuntaisin klo 11.00. HPE su 21.4. klo 11.00, 26.5. klo 13.00. Tilaisuudet pyritään lähettämään jäsenille videoyhteyden kautta. Katso myös Siitama.

Hämeenlinna, Saaristenkatu 22, HPE su 21.4. klo 15.00, 26.5. klo 10.00.

Jyväskylä, kotitilaisuus, kysy paikasta pastori Kailasmaalta. HPE 20.4. klo 16.00.

Lahti, kirkolla, Rajakatu 7, HPE 25.4., 16.5., 6.6. klo 18.00.

Pori, pääkirjaston seminaarihuone 1, Gallen-Kallelan katu 12, HPE 28.5. klo 15.00.

Puumala, kotitilaisuus, Härkösentie 3 B 12, HPE 25.4. ja 6.6. ja klo 12.00.

Ruokolahti, kotitilaisuus, Niskapietiläntie 190, HPE 16.5. klo 12.00.

Siitama, Siitamaja 33, Orivesi, HPE 16.6. ja 7.7. klo 11.00. Helatorstain juhla 9.5. klo 11.00 HPE:lla alkaen.

Turku, kotitilaisuus, Hurtinkatu 12 C 13, HPE 11.4. ja 23.5. klo 17.30.

Vaasa, kotitilaisuus, Vanhan Vaasan katu 8 A 7, HPE 27.5. klo 11.00.

Muutoksista ja muiden paikkakuntien tilaisuuksista ilmoitamme verkkosivuilla www.luterilainen.com/osallistu

Pyhäkoulut: (katso edellä)
Kaikki pyhäkoulut pyritään lähettämään myös etälähetyksenä, osoite: **meet. [google.com/kke-inus-xdu](https://meet.google.com/kke-inus-xdu)**

www.luterilainen.com

www.pyhakoulu.fi

Pastori Marko Kailasmaa
puhelin 050 342 7448
Peltokuja 8, 08700 Lohja
marko.kailasmaa@luterilainen.com

Pastori Markku Särelä
Saarenvainionkatu 3 B 12
33710 Tampere
puhelin 040 5200 579
markku.sarela@kolumbus.fi

. AYQ2

Sisällys:

Kristuksen ylösnousemus koskee sinua, Martti Luther	42
Olkaa levolliset, Marko Kailasmaa	43
Jeesus elää, Rubert Efraimson	44
Jumala sovitti Kristuksessa ihmiskunnan itsensä kanssa, C.F.W. Walther	46
Lunastajamme Jeesus Kristus on tosi Jumala, Markku Särelä	48
Sydän on palava, Voimattomalle voimaa	49
Se on täytetty, Gustaf A. Aho	51
Opettele lauluja, Eeva Voima	54
Hän alentaa ja ylentää, Martti Luther	55
Näetkö Herran armon, Rupert Efraimson	57
Jumala antoi avioliiton ainoastaan miehen ja naisen liitoksi, Marko Kailasmaa .	60
Älkää pelästykö, C.F.W. Walther	62
Tietokonepeliä pelaamassa, Eeva Voima	65
Armosta pelastetut veisaavat Karitsan virttä, Marko Kailasmaa	66
Saarna sovituksesta, Rupert Efraimson	72
Esra – paluumuutto, Kimmo Pälikkö.....	76
Tapahumatietoja.....	78
Toimintatietoja.....	79
Kansi: Esra, Kimmo Pälikkö	

SEURAKUNTIEN TILINUMEROITA: TAMPERE: FI74 5700 0220 0405 23

HELSINKI: FI15 1270 3000 0189 73

LUTERILAINEN-LEHTI, TILAUSMAKSUT JA LAHJOITUKSET:

FI15 8000 1700 3033 09

KIRKKOKUNTA JA KIRJAMYNTI: FI15 8000 1700 3033 09

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.

Tilaushinta 2023: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e

Toimitus: päätoimittaja Marko Kailasmaa, marko.kailasmaa@luterilainen.com

Taitto: Ideamyly, kuvitus: Kimmo Pälikkö

Lehden tilaukset, osoitteenmuutokset:

marko.kailasmaa@luterilainen.com, puh.050 342 7448.

Tilauksmaksut Luterilainen-lehden pankkitilille no.: FI15 8000 1700 3033 09

Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com